



# ดวอ

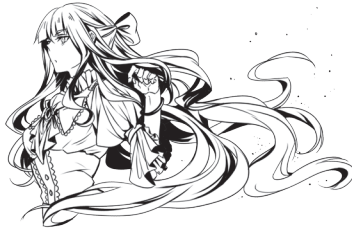
7 การ์ดราชันย์  
ครองพิภพ เล่ม 4

Story : Season Cloud / Art : Loxsiana

ฟรี! ทรานส์ 12 1u

# บทนำ

ความทรงจำเทพธิดา



“ห้วงเวลานั้นนาน...ดวงจิตข้ารอคอยเพียงความหวัง กาลเวลา  
หมุนผ่าน...ศรัทธาแห่งดวงใจข้ารอคอยคนผู้หนึ่งปรากฏกาย ขอดวงตาเจ้า  
โอบอุ้มผู้อ่อนล้าเช่นข้า ให้ก้าวผ่านสายน้ำแห่งความสับสนและพุงผ่าความ  
ชั่วร้ายอันมีดมืดแห่งราตรีกาล...”

โพ้นทะเลสีดำทางใต้ ก่อเกิดสุรผู้ครองคาบสมุทรทั้งเก้า เงามะมื่น  
แหวกว่ายได้ท้องน้ำ นาวาใหญ่น้อยที่พานพบราวจ่อคอลงบนคมเคียวแห่ง  
มฤตยูได้ท้องน้ำ เกิดวอคลื่นบ้าคลั่ง พายุฝนโหมกระหน่ำ เจ้าทะเลผู้สถิตอยู่  
ใจกลางแห่งวายุวินาศกระโจนขึ้นเหนือน้ำ ร่างมहींมากระโจนขึ้นจากร่องลึก  
บาดาลแห่งโลกเสมือนจริงที่ลึกสุดหยั่ง

เราา โดเรียอา...ราชันแห่งห้วงสมุทรตื่นจากการหลับใหล

สูงขึ้นไปบนฟากฟ้าก่อนจะสิ้นสุดชั้นบรรยากาศ บางสิ่งเคลื่อนไหวตัวเชื่อง  
ช้า ผลึกสีดำที่ลอยคว้างท่ามกลางการสิ้นสุดของบรรยากาศจะแตกสลาย ปลด  
ปล่อยราชันแห่งเวียงภาเข้าทำลายผู้รุกรัล้าอาณาเขตแห่งพันธสัญญา อสูรร้าย

ผู้สะท้อนแสงสุริยะที่มีเพียงยานบินระดับสูงสุดเท่านั้นจึงจะนำพาเหล่านักเดินทางเข้าเผชิญหน้าได้ ความตายแห่งเบื้องบน คีตกวีผู้บรรเลงบทเพลงสุดท้าย นำพาทุกชีวิตสู่ความว่างเปล่า ร่างขนาดใหญ่ไม่แพ้เรา โดเรียอา กำลังนั่งเงียบ จับจ้องไปยังจันทร์หาที่ไกลออกไป

กุนาส โรดาเลียส...ราชันแห่งชั้นบรรยากาศลึมตาตื่น

หุบเหวมืดมิด ความลึกราวกับไร้ก้นบึ้ง ได้ฉีกโลกทางตะวันตกเฉียงใต้ของโลกเสมือนจริงคือที่สุดของผู้แหวกว่ายใต้ผืนทวีป เพียงเสียงหุบคำราม พสุธาที่ร่ำร้อง เพียงลมหายใจหินผาก็หลอมละลาย อสูรร้ายผู้แทรกกายเคลื่อนไหวได้ตรึงอย่างอิสระ โผบินได้ลวาวสีแดงฉานไร้พันธะ อสูรผู้ครองพลังอันยิ่งใหญ่กว่าโกอาที่เลื่องลือ พลังเหนือล้ำที่ยังไม่มีมนุษย์ผู้ใดเคยพบวนเวียนอยู่รอบอาณาเขตของตนเอง

เฟมา โกเดียรา...ราชันแห่งผืนดินผู้ไร้ศรัทธาต่อสิ่งใด

สามในเจ็ดผู้ครองนามแห่งราชันตื่นจากการหลับใหล พวกมันรอคอยการทำลายจากบุตรแห่งอดัม รอคอยพลังลูกหลานแห่งอีฟ รอคอยเหล่าผู้รวบรวมพลังเพื่อโค่นล้มกายหยาบของสามราชันผู้ลึมตาตื่น รอคอยเหล่าผู้ขยับฟันเฟืองแห่งโชคชะตาให้เคลื่อนที่

รอคอยผู้โค่นล้มพลังอันยิ่งใหญ่เพื่อความพิณาศที่รุนแรงกว่าจะถือกำเนิด...

นักบุญ...

คนบาป...

ทวยเทพ...

เหล่าพราญ...

หมู่มนุษย์...

มวลปีศาจ...

ทุกพลังจะบรรจบ ผู้แผดเผาทวยเทพจะกำเนิด ราชันไร้แทนบัลลังก์ ทำลายเหล่าผู้หาญกล้า สายน้ำวนแห่งเรวา โดเรียอา จะบดขยี้ พลังบรรยากาศแห่งกุนาส โรดาเลียส จะเชือดเฉือน พสุธาจะกัมปนาทยาม

เฟมา โกเดียว่า ชูคำราม...

จงแสวงหาพลังที่ก้าวข้ามทุกสิ่ง...

สดับเสียงเพรียกแห่งคมอาวุธ...

ร่ายมนตราคาถาก่อเกิดพลังอันยิ่งใหญ่...

บัญชาอสูรผู้ผูกสัญญา...

เรียกหาพันธมิตรที่แข็งแกร่ง...

ห้ำหั่นผู้กล้าเพื่อทำลายเรวา โดเรียอา กลางท้องน้ำ...

แปดสิบชีวิตเพื่อเผชิญหน้าภูนาส โรดาเลียส กลางชั้นบรรยากาศ...

ร้อยสิบดวงวิญญาณเพื่อโรมรันเฟมา โกเดียว่า ได้หุบเหวไร้แสงสุริยะ...

สายสัมพันธ์อันไร้สี...

ความงดงามเลือนมพราย...

ดวงใจสีขาวที่หลอมรวม...

คำสัญญาที่ท่องฟากกลางเมฆฝน...

พันธมิตรแห่งกิลด์จะเป็นหนึ่งเดียว...

พันธมิตรใดพิชิตหนึ่งในสามราชันได้จักครอบครองพลังอันยิ่งใหญ่ หาก  
ผู้นั้นโค่นราชันตนใดจักไม่สามารถเข้าต่อกรกับราชันอีกสองผู้มิได้พันผูกด้วย  
เส้นด้ายแห่งชะตากรรม เลือกลงทางของตัวเอง เลือกศัตรูที่ดวงใจกำหนด...

เคียงบ่าออกศึก...

ศรัทธาเจิดจ้า...

พิชิตหนึ่งในสามราชันผู้เรื่องนาม...

ทุกการเดินทางคือสิ่งล้ำค่า...

*Duel World Online...*

# 1

## รีเบอร์ดเวล



“รุ่มมันเลย!” นิกก็สั่งออกมาท่ามกลางห้องหินกว้างหลายร้อย

เมตร

“0!” “0!” “0!” “0!” “0!” “0!” “0!” “0!”

“0!” “0!” “0!” “0!” “0!” “0!” “0!” “0!”

การโจมตีด้วยอาวุธทั้งหมดผ่านร่างของเป้าหมายไปโดยไม่สามารถ  
สร้างความเสียหายใดๆ ได้

“สายน้ำแห่งปัญญาจบดขี้อริแห่งชั่ว มวลวารีจึงบีบอัดและตัดเฉือน  
พลังแห่งการฟาดฟันสถิติจากคงคา...ลิดวิดเอดจ์! (Liquid Edge)” เสียงร่ายเวท  
ของสโนว์ที่อยู่แนวหลังจบลงพร้อมกับบังเกิดสายน้ำนับสิบเส้นรวมม้วนพุ่งใส่  
ศัตรูแล้วระเบิดออกอย่างรุนแรง ด้วยเลเวล 163 และคุณสมบัติพิเศษของไขควง  
อันเล็กๆ ที่อยู่ในมือของเธอทำให้พลังที่ถูกปลดปล่อยเข้าไปเป้าหมายทั้งสาม...  
เหล่าศัตรูผู้มีร่างเป็นเหมือนมวลน้ำมารวมตัวกันเป็นร่างหมีขนาดยักษ์

“+263,711!” “+266,472!” “+268,692!” “+266,479!”

“+262,237!” “+265,947!” “+264,295!” “+261,239!”

“+265,564!” “+261,229!” “+266,508!” “+262,591!”

“เวอร์ลีสี่นี่...” แทนอุทานออกมาเมื่อเห็นว่าคาถาที่สโนว์ปล่อยออกไปนั้นกลับไปเพิ่มพลังให้ศัตรูแทนที่จะสร้างความเสียหาย เขารู้ทันทีว่าเจ้ามอนสเตอร์ตรงหน้านั้นสามารถดูดกลืนธาตุน้ำเอาไว้ได้

“แท่น!” เอ็ดเวิร์ดที่อยู่แนวหลังตะโกนดังลั่น “ทำอะไรสักอย่างเซ!”

“สโนว์! ใช้เวทอื่น! เจ้าพวกนี้ไม่แพ้เวทน้ำ!” แทนตะโกนบอกสมาชิกใหม่ของกิลด์ไอเซนเกอร์ ในขณะที่พวกเขาอยู่ที่ชั้นสามสิบสองของทางไปพบกับเทพิดาเฟรย่าเพื่อปลดปล่อยพลังของไอ หลังจากแทนไปทำควสต์ของโคลมที่อุโมงค์ลำนําทะที่เมืองดัสต์วัลเลย์เรียบร้อยแล้ว

“ไม่มี”

“หะ!” แทนเสียงตื่น

“ไม่มีอะไรีสโนว์!” เอ็ดเวิร์ดเสียงตื่นกว่า

“ไม่มีคาถาอื่นที่ไม่ใช่เวทน้ำ ฉันเป็นอันดิน...ใช้ได้แต่เวทน้ำ” หญิงสาวตอบหนึ่งก่อนจะเก็บอาวุธแล้วเดินไปยังมุมหนึ่งของห้องที่กว้างใหญ่ เธอถอนใจก่อนจะใช้มือบิดเสื้อผ้าที่คล้ายชุดพนักงานหญิงเข้ารูปเรียบร้อย หลังจากนั้นค่อยๆ หย่อนตัวนั่งลง หลังพิงกำแพง

“ทำอาลัย!” แทนถามเสียงสูงปรี๊ด

“ทำอะไรไม่ได้แล้วค่ะ พวกนั้นธาตุน้ำ ฉันสู้ศัตรูธาตุน้ำไม่ได้ค่ะหัวหน้า ในเมื่อทำอะไรพวกนั้นไม่ได้...ดังนั้นฉันขอนั่งรอก็แล้วกัน การทำอะไรไร้ประโยชน์ทำให้ร่างกายเสียพลังงานหลายแคลอรีนะหัวหน้า” สโนว์ตอบเสียงเรียบหนึ่ง

“หือ...เฮย...เฮ้ย!” แทนตกใจที่ได้ยิน และในขณะนั้นศัตรูก็โจมตีใส่พวกเขา

“สแกน! (Scan)” เอ็ดเวิร์ดเรียกใช้สกิลทันที หลังจากนั้นรายละเอียดของมอนสเตอร์ตรงหน้าก็ปรากฏออกมาทำให้เขาสีหน้าเปลี่ยน

“แท่น! แย่แล้ว...เจ้าพวกนี้ป้องกันการโจมตีกายภาพ! ต้องใช้เวท

จัดการพวกมันเท่านั้น!”

“แล้วพี่เห็นผมใช้เวทเป็นอะไระ!” แทนสวนกลับ

“แทน! เอาอย่างไง!” บลานซ์ซึ่งตอนนี้เป็นแนวหน้าร่วมกับอาเยะตะโกนถาม

“พี่แทน! การ์ดกับพลังลึนจะหมดแล้วล่ะ!” ลินรายงานเมื่อเห็นการ์ดเพิ่มพลังของเธอเหลือเพียงใบสุดท้าย

“บ้าซะมด...” แทนพูดออกมาอย่างหงุดหงิด “อุตส่าห์ลุยกันมาขนาดนี้ดันมาเจอไอ้ตัวบ้าๆ แบบนี้เข้าได้ เราคงต้องหาจอมเวทจริงๆ สักคน”

“พี่แทน! ตัดสินใจเร็วเข้าพี่!” ลินเสียงสูง

“เว้ย!” แทนทำท่าเตะใส่ลมใส่อากาศ หลังจากนั้นก็เรียกใช้สกิลของตัวเองทันที

“ดาร์กซัน!” เขาเรียกใช้ทักษะโจมตีของธนูแล้วยิงใส่มอนสเตอร์ตรงหน้า...แน่นอนว่าไม่มีความเสียหายเกิดขึ้น

“โนเวลเบอร์เรน!” แทนเรียกใช้อีกสกิลโจมตีต่อเนื่อง แต่สุดท้ายก็ไม่มี ความเสียหายใดๆ เกิดขึ้นมาเหมือนเดิม

“แทน! โจมตีมันไม่เข้าหรอก!” บลานซ์ที่รับหน้าที่ยันศัตรูเอาไว้ตะโกนบอกหัวหน้ากิลด์

“รู้แล้ว! แต่ขอระบายอารมณ์ก่อนไป!” คำตอบทำเอาทุกคนแทบจะเอามือก่ายหน้าผาก หลังจากนั้นแทนก็เรียกหน้าจอกิลด์คอมมานด์

“กิลด์คอมมานด์! (Guild Command)” หลังสิ้นเสียงของเขา หน้าจอรายละเอียดคำสั่งกิลด์ก็ปรากฏออกมา เขาเลือกหนึ่งในรายชื่อสกิลที่ปรากฏออกมา

“โฮม! (Home)” แทนเรียกใช้สกิลทันที หลังจากนั้น...ทุกคนก็ถูกส่งกลับสู่ปราสาทลึกลับไอเซนเกอร์ซึ่งเป็นฐานลับท่ามกลางพายุหิมะและยอดเขาชาวโพลน

**ห้องประชุมกลางปราสาทลึกลับไอเซนเกอร์ แหล่งรวมตัวบรรดาสมาชิกของกิลด์นี้เพื่อวางแผนและพักผ่อนยามไร้ภารกิจใดๆ**

“เฮ้...” แทนบ่นออกมาหลังจากใช้สกิล ‘โฮม’ จากกิลด์คอมมานด์พาตัวเองและพรรคพวกกลับมายังฐานที่มั่นของกิลด์

สโนว์ไม่ได้พูดอะไรออกมาแต่เลือกใช้เก้าอี้ยาวที่อยู่ริมหน้าต่าง หลังจากนั้นก็เรียกหน้าจอข่าวสารของ DWO ออกมา เรื่องที่ปรากฏบนหน้าจอ นั่นคือข่าวสารหลักๆ ที่เกิดขึ้นทั่วทุกมุมโลก ซึ่งมีการรายงานจากส่วนกลาง แถมยังมีบอร์ดข่าวสารทั้งการจ้างวานและข่าวสารจากผู้เล่นด้วยกันด้วย แต่ในส่วนนี้ต้องใช้เวลาจรรยาบรรณเพื่อกลั่นกรองเอาเองว่าเรื่องใดจริงหรือเรื่องใดเท็จ และที่สำคัญ...ข้อมูลที่สามารถเรียกดูได้นั้นเกี่ยวข้องกับระดับเลเวลของผู้ล็อกอินเข้าไปด้วย

“แล้วอย่างนี้จะเอาพลังหนูไอคินมาได้ยังไงล่ะคะพี่แทน แคมโคลมยังบอกว่าที่นั่นมีบอสอีกตัวที่เอามีดของเขาไปอีกด้วย” ลินที่นั่งลงบนเก้าอี้ตัวหนึ่งบนโต๊ะประชุมยาวเริ่มพูดขึ้นเป็นคนแรก

“คงต้องหานักเวทเพิ่ม” นิกก็ที่นั่งอยู่ตรงข้ามพูดออกมาในขณะที่อายะและทากะเดินไปที่หน้าต่างบานใหญ่ของปราสาท ซึ่งเป็นมุมโปรดของทั้งสอง หลังจากนั้นก็มองดูพายุหิมะที่เคลื่อนตัวผ่านหน้าต่างบานนั้น

“หาเอลิเมนต์ที่ไม่ใช่สายเวทน้ำมาก็น่าจะพอเน” เอ็ดเวิร์ดเสนอ

“หาง่ายละมั้งเอลิเมนต์เนี่ย หานักเวทง่ายกว่ารีเปล่าคุณๆ คะ” สโนว์ที่กำลังสวมแว่นตามีสายคล้องคอสีเงินเส้นเล็กๆ ส่งเสียงมาจากอีกมุมของห้อง “งะ” เอ็ดเวิร์ดนั่งไปทันทีที่ได้ยินเสียงนั้น

“จริง...จะหาเอลิเมนต์นี้หานักเวทน่าจะง่ายกว่า” บลานซ์สนับสนุน

“โคซี่ที่เป็นจอมเวท คอซี่ก็ใช่...” เอ็ดเวิร์ดพยายามเสนอความคิดอีกครั้ง

แทนหรีตามองคนพูดทันที “ฉันผมรบกวนพี่ไปช่วยบังคับสองคนนั้นมาเข้ากิลด์เราหน่อยละกันครับพี่เอ็ด ตั้งแต่คราวแข่งยานที่เมืองดัสต์วัลเลย์มาแล้วเลเวลพี่ก็ลดเอาลดเอาจนเหลือไม่ถึง 30 อีกแล้วเนี่ย ไปให้โคซี่หมากก็ไม่น่าจะ

เป็นเรื่องใหญ่อะไร” ชายหนุ่มพูดออกไปทั้งๆ ที่เอ็ดเวิร์ดทำท่าขยิบตาไม่ให้พูด

“หา! นี่นายเลเวลลอีกแล้วละ!” นิกก็โวยวายทันทีที่รับรู้เรื่องราว

“เปล่าลต...เปล่าลตเยอะ ไม่ได้ลตเยอะมาก” เอ็ดเวิร์ดปฏิเสธเป็นพัลวัน

“โชคดีที่เอ็ด...ขอให้ไปสู่สุคติ” แทนหัวเราะชอบใจ

“เออ...ทุกคนคะ เดี่ยวยังงั้นลินขอตัวก่อนนะคะ คือนัดเพื่อนว่าจะออกไปเก็บเลเวลกันนะคะ” ลินขัดขึ้นก่อนจะขอตัวออกไปจากปราสาทโดยไม่รอคำตอบใดๆ จากพวกแทนที่กำลังนั่งอึ้งกันอยู่ ปล่อยให้พวกเขาสงสัยกับพฤติกรรมของนักบวชหนึ่งเดียวของไอเซนเกอร์ในช่วงนี้

“เออ...ช่วงนี้ลินแปลกจริงแฮะ ชอบหายไปแล้วไม่บอกเสียด้วยว่าไปไหน” แทนพูดขึ้นหลังจากลินออกไปแล้ว

“นั่นสิ...เห็นช่วงนี้หายไปบ่อยเหมือนกัน ยังอยู่ในเกมแต่ไม่ค่อยตอบกลับมา” บลานซ์สับสนุน

“ใกล้คริสต์มาสแล้วสินะ” เสียงสโนว์ที่พูดออกมาทำเหมือนไม่ได้ต้องการพูดให้ใครฟัง “มิน่ามีเทศกาลหาของคริสต์มาส” หญิงสาวระเบียบจัดพูด

“เห? ทำของอะไรนะ” แทนถามหญิงสาวที่นั่งไขว่ขาอยู่ห่างออกไป

“ห่มวกเทศกาลคริสต์มาสค่ะหัวหน้า” สโนว์ตอบออกมา “แต่ของที่จะใช้ทำเคสต์อยู่ในเมืองเริ่มต้นทั้งนั้นเลยคะ น่าจะเป็นอีเวนต์ไว้ช่วยเหลือพวกผู้เล่นใหม่”

“แล้วมันทำอะไรได้” แทนถาม

“สุ่มคะ มอนสเตอร์ตามรายชื่อที่ระบบแจ้งไว้จะดรอปไอเทม ‘ลูกอมแสนหวาน’ ถ้ารวมได้สิบชิ้นแล้วเอาไปให้ NPC ที่มีอยู่ในเมืองเริ่มต้นจะได้ของที่สุ่มให้คะ แต่มูลค่าสูงสุกก็ไม่เกินหนึ่งล้านกิล น่าจะเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เล่นใหม่มีเงินทุนและมีของใช้ได้เร็วขึ้น แต่ชุดซานตาคลอสนี้น่าสนใจ” หญิงสาวที่ในตอนนี้นับอายุแล้วเป็นพี่ใหญ่ของกิลด์พูดอย่างไม่รีบเร่งขณะยังจ้องไปที่หน้าจอข่าวสาร

“ชุดซานตาคลอส?” แทนทวนคำ

“ชุดที่มีโอกาสได้มาใส่นะคะ เป็นหนึ่งในของที่อาจจะสวมได้” สโนว์ตอบออกมา

“แล้วดียังไง”

“สถานะโชคเพิ่มขึ้นนิดหน่อยค่ะ” สโนว์ตอบก่อนจะขยับแว่นตา

“หา? พังแล้วไม่เห็นจะดี” แทนทำเสียงไม่ค่อยชอบใจ

“แต่ถ้าใส่แล้วจะเข้าไปในดันเจี้ยนที่เปิดเฉพาะช่วงคริสต์มาสได้ด้วย” สโนว์พูดต่อไป “ดันเจี้ยนมีตั้งแต่ระดับต่ำจนถึงระดับสูง” เธอว่า

“น่าสนใจขึ้นมาทันที ไหนๆ ต้องใช้อะไรบ้าง” แทนพูดก่อนจะรีบเดินไปหาหญิงสาวที่เกล้าผมยาวสีแดงไว้ด้านหลัง

“ตามนี้ค่ะหัวหน้า” เธอหันหน้าจอกให้แทนดู และเมื่อชายหนุ่มเห็นรายละเอียดของมอนสเตอร์แต่ละตัวก็ไปพบชื่อหนึ่งที่ทำให้นึกถึงตอนเข้ามาในเกมใหม่ๆ ชื่อเมืองเริ่มต้น...รินเดอร์เวล

“พีเอ็ด!” แทนหันไปเรียกเอ็ดเวิร์ดที่กำลังโดนนักก็สวดยับ “ไปรินเดอร์เวลกัน! ไปหาซื้อของ!”

“แย่แล้วนิกก็!” เอ็ดเวิร์ดยกมือห้ามนิกที่กำลังเทศน์กับทมิฬหาชาติ “ต้องรีบไปช่วยหัวหน้ากิลด์แล้ว! เรื่องด่วนมาก!” เขาพูดก่อนจะรีบวิ่งตามแทนออกไปยังที่วาร์ปออกสู่โลกภายนอก โดยที่ปล่อยให้นิกก็และคนอื่นๆ ยืนค้างกับพฤติกรรมเหมือนเด็กของเขาทั้งคู่

“อืม...ครั้งที่แล้วหัวหน้ามีร่าก็เหมือนเด็กใส่ชื่อ หัวหน้าคนใหม่ก็เด็กเกรียน...ช่างไม่ต่างกันเท่าไรเลย” สโนว์พูดหนึ่งก่อนจะหันไปอ่านข่าวบนหน้าจอต่อไป ส่วนแทนกับเอ็ดเวิร์ดนั้นออกจากปราสาทหลักไอเซนเกอร์ไปแล้ว และรีบมุ่งหน้าตรงไปหา NPC ซึ่งให้บริการวาร์ปทันที

แน่นอนว่าจุดหมายคือเมืองเริ่มต้นของแทน...เมืองรินเดอร์เวลที่ทำให้เขาได้รู้จักกับโลกเสมือนจริงใบนี้

ทันทีที่แทนกับเอ็ดเวิร์ดมาถึงเมืองรินเดอร์เวล ทั้งสองก็ต้องตกใจเมืองซึ่งในสมัยที่แทนเข้าเล่นแรกๆ ไม่ค่อยจะมีผู้เล่นนักกลับเต็มไปด้วยผู้คน

หนาดา ผู้เล่นใหม่เดินไปมาเต็มไปหมด หากมองและสังเกตจากเชื้อชาติของผู้เล่นแล้ว เป็นไปได้ว่าขณะนี้รันเนอร์เวลเปลี่ยนเป็นเมืองเริ่มต้นของทีโดที่หนึ่งในทวีปยุโรป

“เอ้อ...ได้ยินข่าวว่าตอนนี้เกมนี้นับตั้งแต่เข้าไปใหญ่ตั้งแต่มีการถ่ายทอดสดงานแข่งยานบินที่ดัสต์วิลเลจ คนเข้ามาเล่นเพิ่มอีกเยอะเลยนะเนี่ย” เอ็ดเวิร์ดพูดออกมา

“อ้าว...ก็เห็นพวกเรานะสิ” แทนพูดออกไป

“พวกเราดังเลยละ” เอ็ดเวิร์ดทำท่าภูมิใจ

“ดังเลยรี...” แทนทวนคำ สมองเขากำลังคิดจะทำเรื่องสนุกๆ “พีเอ็ด...”

แทนเรียก

“พอเลยไอน้อง!” คนถูกเรียกชื่อขึ้นเสียงสูงทันที

“พออะไรของพี!” แทนโวยวาย

“แกเรียกพีแบบนี้ที่โรงงานเข้าทุก...ที” เอ็ดเวิร์ดลากเสียงยาว

“รู้ทันจริง...แปลว่าพีไม่สน?” แทนถาม

“สนดิ! ว่ามาเลย...มีอะไร” เอ็ดเวิร์ดแสบยิ้ม

“แป็บนึงพี” แทนพูดก่อนจะเรียกเด็คออกมา เขาจัดเด็คอีกเด็ค หลังจากนั้นราวสองนาที่เด็คที่สองของแทนก็ถือกำเนิดขึ้น “ไหนๆ ก็มาเมืองเริ่มต้นแล้วพี เราแกลังทำเป็นผู้เล่นใหม่ไม่ดีรี...เสพบรรยากาศคลายเครียด” แทนพูดขึ้นพร้อมกับโชว์เด็คให้ดู ซึ่งมีแต่พวกก็อบลินระดับ 1 ดาว มอนสเตอร์ระดับต่ำ และการ์ดที่ได้มาจากเด็คเริ่มต้นเท่านั้น

“เหอ!?” เอ็ดเวิร์ดเลิกคิ้วสูงก่อนจะใช้เวลาครุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่ง “เออ...จริงด้วย แอ็บเป็นผู้เล่นใหม่แล้วดีที่ชีสวๆ ที่เพิ่งเคยเล่นเกม ไอเดียแจ่มมากน้ออ้ย!” หลังพูดจบเอ็ดเวิร์ดก็จัดเด็คที่สองของตัวเองบ้าง และเมื่อจัดเสร็จก็เรียบร้อยทั้งคู่ก็เปลี่ยนชุดของตัวเองให้เป็นชุดผู้เล่นตอนเริ่มต้น

“เดี๋ยวก” เอ็ดเวิร์ดเรียก

“อะไรพี...” แทนถาม

“อ๊ะ...นี่...” เอ็ดเวิร์ดยื่นไอเทมบางอย่างให้แทน

“อะไร หน้าตาประหลาดจริงๆ” ชายหนุ่มถาม

“เอาไว้ปลอมเลเวล ถ้าคนตรวจสอบเลเวลเราจะเห็นเป็นตามที่เราตั้งไว้ ตั้งแต่เลเวล 1 ยันเลเวลที่เรามี แต่ถ้าสู้กับคนอื่นระบบจะแจ้งเลเวลที่แท้จริงให้คู่ต่อสู้เรารู้ ใช้ได้ครึ่งวัน ถ้าโดนไอเทมสแกนระดับสูงก็ความแตก แต่คิดว่าผู้เล่นระดับเริ่มต้นไม่น่ามีนะไอเทมแบบนี้” เอ็ดเวิร์ดอธิบาย “แล้วอันนี้นะ...แพงนะ หลายแสนอยู่ แหม...นี่กว่าวันนี้จะได้ลองใช้การ์ดที่พวกนายเก็บมาให้हतอนยานของพวกเรากับโคซี่แล้วก็มียาตะลุมบอนกับผึ้งมอนสเตอร์ ฟังลองใช้ไม่หมดเลย”

“เอาเถอะพี่...ลองใช้ไปเลเวลลดไปแบบพี่ผมขอผ่าน แต่ท่าทางวันนี้ น่าจะมันแรงแซะ” แทนหรีตามองเอ็ดเวิร์ดในขณะที่เอ็ดเวิร์ดเองก็ทำสีหน้าเจ้าเล่ห์ หลังจากนั้นแทนก็ตั้งปาร์ตี้ขึ้นมาก่อนชวนเอ็ดเวิร์ดเข้าร่วม

ผู้เล่นแทนไทยตั้งปาร์ตี้ ‘มือใหม่รวมใจสู้กับอลิน’ เรียบร้อยแล้ว

“รับได้เลยพี่” แทนบอกกับเอ็ดเวิร์ด

“รวมใจเลยอะ!” เอ็ดเวิร์ดพูดกลั้วหัวเราะ

“เอาน่า...พี่”

“งั้นลุยเลยไหม” เอ็ดเวิร์ดถาม

“เดี๋ยวพี่...ผมมีเรื่องหนุกกว่านั้น” แทนยิ้มออกมา

“ทำไง” เอ็ดเวิร์ดหรีตามองคนพูด

“เราก็คหาคนช่วยดี แล้วตอนนี้ผมอยากแกล้งทำตัวกระจอกด้วย” แทนตอบออกมา

“เออ...เข้าท่า พี่ก็อยากแกล้งทำกระจอกเหมือนกัน” เอ็ดเวิร์ดในชุดผู้เล่นใหม่พยักหน้าเห็นด้วย ส่วนคู่สนทนามองเขาด้วยสายตาเอือม

“ผมว่าพี่ไม่ต้องแกล้งกระจอกก็ได้นะ” แทนว่า

“เฮ้ย! ทำไมละ พี่ก็อยากเล่นด้วยนะ!”

“พี่ไม่ต้องแกล้งหรือพี่เอ็ด...” แทนหรีตามอง “พี่กระจอกโดย

ธรรมชาติเลยละ”

“เวร...” เอ็ดเวิร์ดพูดออกมา “แต่ก็จริง” เขายอมรับหน้าขึ้นตาบาน

“ไปพี่...หาคนช่วยกัน”

“ไปไหน”

“ร้านขายของ” แทนตอบ

“ร้านขายของ?” เอ็ดเวิร์ดทวนคำ

“ใช่” แทนตอบยิ้มๆ หลังจากนั้นเขาก็เดินไปที่ร้านขายการ์ดในเมือง  
รินเดอร์เวลที่มีเพียงการ์ดระดับต่ำ และของที่เขาสื้อมาก็คือ...การ์ดไอเทม  
น้ำยาเพิ่มพลังขั้นต้นและขั้นกลางจำนวนมาก

หลังจากพบกับเอ็ดเวิร์ดได้ของที่ต้องการมาเรียบร้อยแล้วพวกเขาก็  
ไปที่ลานกลางเมือง ที่นั่นมีคนจำนวนมากมารอหาปาร์ตี้เพื่อเก็บเลเวลและ  
เคลียร์ควอสต์ แทนกับเอ็ดเวิร์ดเลือกที่นั่งข้างๆ บ่อน้ำกลางลาน หลังจากนั้น  
แทนก็เป็นคนตั้งห้องสนทนา

“หาดีเอร์ของดรอป เลเวลไม่เอา...แจกไม่อั้น”

ในเกมนี้ระบบปาร์ตี้มีทั้งแชร์เลเวลและแชร์ของดรอป ที่แทนตั้งห้องว่า  
ไม่เอาเลเวลนั้นก็เพราะว่าเลเวลที่ได้จากมอนสเตอร์ถวนนี้ต่อให้ฆ่าเป็นพันๆ  
ตัวเลเวลของเขาก็ไม่ขยับ แถมจะพานให้พวกผู้เล่นใหม่ไม่ได้เลเวลอีกด้วย  
เพราะระดับเลเวลของเขากับผู้เล่นใหม่นั้นห่างกันมากเกินไป อีกทั้งสิ่งที่แทน  
ต้องการก็คือไอเทม ‘ลูกอมแสนหวาน’ และอีกหนึ่งอย่างที่สำคัญสำหรับแทน  
กับเอ็ดเวิร์ดเป็นอย่างมาก...ความสุขและใส่ใจ

ผู้เล่นใหม่เดินผ่านไปมามีแะเวียนมาถามพวกแทนบ้าง พอได้ยินแทน  
บอกว่าเขาจะสนับสนุนเงินกับไอเทมเพิ่มพลังอย่างเดียวแล้วขอแชร์ไอเทมก็ดู  
มีคนสนใจมากมาย แต่พอแทนถามถึงอาชีพแต่ละคนในปาร์ตี้และดูจากนิสัย  
การพูดคุย เขาก็ยังไม่ได้ปาร์ตี้ที่พอใจ

“เฮ้ยแทน! ทำไมไม่เอาปาร์ตี้เมื่อไหร่ล่ะ น้องเขาน่ารักมากเลยนะ แอม

ยังเช็กช็อคดๆ” เอ็ดเวิร์ดไวยวายเมื่อแทนปฏิเสธกลุ่มหญิงสาวสามคนที่แวะเข้ามาคุยด้วย

“ไม่ไหวอะพี่ ผู้หญิงกลุ่มนั้นท่าทางจะเล่นไม่นานหรอก น่าจะเป็นพวกตามกระแส” แทนตอบ

“แล้วมันเกี่ยวอะไรกัน เราจะมาหาไอเทมครอบไม่ใช้รี” เอ็ดเวิร์ดท้วง

“ก็ใช่พี่ แต่ท่าทางจะไม่หนัก แถมพวกคุณเธอยังแจ๊ตๆๆ ขนาดนั้น... รำคาญนะ”

“แทน...” หลังจากเอ็ดเวิร์ดได้ยินที่แทนพูดเขาก็เรียกเสียงเข้ม

“ไอพี่”

“พี่ชักสงสัยว่าแกนี่เป็นเกย์รึเปล่าแล้วลี แบบว่าเอาเนตมาบังหน้า แต่จริงๆ แกเกลียดผู้หญิง สวยเช็กชีขนาดนั้นรำคาญลงได้ยังงั้น” เอ็ดเวิร์ดพูดขณะที่สายตายังมองตามกลุ่มสาวที่เดินไปคุยกับกลุ่มอื่นต่อ และที่คุยกับพวกเธออยู่ก็เป็นอัศวินที่ทำหน้ากะลิมกะเหลี่ย

“ผมก็ไม่ค่อยอยากจะพูดหรอกนะพี่...” แทนพูดทั้งที่บอกว่าไม่ค่อยอยากจะพูด “พี่ลองคิดดู พวกที่อยากเก็บเลเวลจริงๆ หรืออยากทำควอสต์จริงๆ ไม่น่าจะมาคุยกับเราสองคนเป็นเป้าหมายแรกหรอกพี่ ต้องไปหาปาร์ตี้ที่พร้อมลุย นี่เราบอกว่าเราสองคนไม่สู้กับมอนสเตอร์เธอก็ถามเราว่ามีของอะไรแจกบ้าง มีเงินไหม ถ้ามแต่เรื่องเงิน...คุณเธอกะดูเราพี่”

“เออ...พี่รู้” เอ็ดเวิร์ดเห็นด้วย

“อ้าว...แล้วพี่บ่นทำไม” แทนขมวดคิ้ว

“ก็น้องเขาเช็กชีอะ” เอ็ดเวิร์ดทำตาละห้อย

“เดี๋ยวจะพานเช็กชีเสื่่อมนะพี่” แทนพูดไปหัวเราะไป

“เวร...” เอ็ดเวิร์ดขมวดคิ้ว แต่ในขณะที่สองหนุ่มคุยกันอยู่ก็มีคนกลุ่มหนึ่งเดินเข้ามาคุยกับพวกเขา

“เลเวลอะไรกันนะ” ชายคนหนึ่งถามออกมา มีเด็กหนุ่มหญิงสาวยืนอยู่ด้านหลังของเขา

แทนมองหน้ากับเอ็ดเวิร์ดก่อนจะโกหกทันที “เวล 4 ก้าบ...เพิ่งจะเริ่ม

เล่นนะ”

“เลเวล 4 สองคนเลยรี” เขามวดคิ้วถาม ดูแล้วน่าจะเป็นชาวยุโรป เพราะร่างกายเขาสูงใหญ่ และดูจากอีกสองคนด้านหลังแทนก็เริ่มแน่ใจในเรื่องนี้

“คนนี่เลเวล 3” แทนหันไปกอดคอเอ็ดเวิร์ด

“ไอ้ๆ เลเวล 3” คนถูกพูดถึงพยักหน้ารับ ชายคนที่ถามแทนหันไปหา กลุ่มของตัวเองแล้วถามออกไป

“เลเวลน้อยนะ น่าจะช่วยเหลือเราไม่ได้นัก พวกผู้เล่นใหม่...เอาไงละ”

เขาถาม

“เอาน่า...ช่วยๆ กัน ช่วงนี้ผู้เล่นใหม่เยอะ แถมยังมีเทศกาลด้วย น่าจะเป็นโอกาสลืมหืมตาอ้าปากเลยละ” ชายผมสกินเฮดพูดออกมาด้วยท่าทางกวนๆ

“เอาน่าเอิร์ล เขาไม่เอาเลเวลแบ่งแค่ของทำควอสต์” หญิงสาวผมยาว สีน้ำตาลเข้มหยักเป็นลอนเสริม “อีกอย่างก็ดีนะ เขาสนับสนุนไอเทมเพิ่มพลัง พวกเราเองก็ไม่มีสายเพิ่มพลังด้วย” เธอว่า

“เอานี่รีเอลล่า” ชายที่คุยกับแทนว่า

“เดี๋ยวก่อน...” ชายอีกคนที่ผมสกินเฮดทักขึ้น “พวกนายเลเวลน้อย ขนาดนั้นแล้วเอาเงินมาจากไหนกัน ถ้าซื้อเงินจากนอกเกมมาฉันไม่เอาด้วย หรอก เกมนี้แบนกระจายเลยนะ” เขาพูดสีหน้าจริงจัง

“เปล่าเลยพี่” แทนตอบกลับทันที “พี่ชายผมเล่นเกมนี้อยู่แล้วชวนผม เข้ามาเล่น เขาให้เงินไว้ใช้ทำทุน...หลายตั้งอยู่”

ชายผมสกินเฮดที่มีตุ่มนูนเป็นเหมือนเหล็กสีดำเสียบทะลุไปหลังหูมวด คิ้วจอมมองแทนอย่างสงสัย “พีนายอยู่กิลด์อะไร” เขาถามทันที

“ยังไม่มีกิลด์เลย เล่นกับกลุ่มเพื่อนนะ” แทนรีบตอบทันที

“เออๆ เขาเป็นว่าไม่ได้ซื้อเงินนอกเกมมากี่ไอเค” ชายผมสกินเฮดว่า “ฉันเกล...ออกจากปาร์ตี้ลิจจะได้ให้เอิร์ลชวน”

เมื่อได้ยินแทนก็หันไปยิ้มกับเอ็ดเวิร์ดทันที หลังจากนั้นเขาก็ยุบปาร์ตี้ทิ้ง

“เรียบร้อย!” แทนทำเสียงใหญ่

“ฉันเอ็ดเวิร์ด นี่เจ้าแทน...” เอ็ดเวิร์ดแนะนำตัว

“ฉันเอิร์ล นั้นเอลล่าแล้วก็เจ้าเกล” ชายผมดำยาวระดับคอแนะนำตัว  
 “เราจะไปที่น้ำตกกีเซลกัน ที่นั่นศัตรูเลเวลราวๆ 14 พวกนายสองคนไหวไหม  
 ละ ระวังนะ...โดนตบที่เดียวดีไม่มีนอน” เขาบอก

“จะพยายาม” แทนตอบกลับไป

“จ้ะไปเลยนะ” เอิร์ลที่เป็นหัวหน้าปาร์ตี้พูดก่อนจะชวนแทนกับเอ็ดเวิร์ด  
 ให้เข้ากลุ่ม

ผู้เล่นเอิร์ลชวนคุณเข้าปาร์ตี้ ‘ตะลุย DWO’ คุณจะตอบรับหรือไม่

ระบบแจ้งมาที่แทน เขายืนคิ้วเมื่อเห็นชื่อปาร์ตี้ “นี่มันชื่อปาร์ตี้บังคับ  
 ของพวกปาร์ตี้มือใหม่ี่งั้นนะ จะแบบว่า ‘ตะลุย’ ‘รวมกันเฉพาะกิจ’ ‘ปาร์ตี้  
 จำเป็น’ อะไรว่ะ” นี่ ชายหนุ่มบ่นเบาๆ ก่อนจะตอบตกลง

“นายมีอะไรไปเล่า” เอิร์ลถาม

“ป๊าว!” แทนเสียงสูง ซึ่งในขณะนั้นเอ็ดเวิร์ดก็ตอบตกลงไปแล้วเช่นกัน

“ฉันตั้งปาร์ตี้แบบแยกค่าประสบการณ์เป็นของใครของมันนะ ไม่ได้  
 แร่ค่าประสบการณ์ แร่แค่ของ” เอิร์ลว่าต่อ

“อ้อ...” แทนพยักหน้า “ดีแล้วละ พวกเราต้องการแค่ของ”

“อืม...อย่างว่านะ ให้อีเจ้าลูกอมแสนหวานที่พวกนายมาหากันมันแลก  
 เปลี่ยนไม่ได้ ถึงมีเงินก็หาซื้อไม่ได้อยู่ดี” เอลล่าว่า

“เอ่อ...แล้วพวกนายอาชีพอะไรกัน ยังไม่ได้ถามเลย” เอลล่าหญิงสาว  
 คนเดียวในกลุ่มถามออกมา

“พ่อค้า” เอ็ดเวิร์ดตอบ ซึ่งเมื่อคนอื่นได้ยินก็พยักหน้ารับ

“นักเสียงไซค์...” แทนตอบออกไปบ้าง

“เฮ้ย!” ครั้งนี้ชายหนุ่มผมสกินเฮดที่ชื่อเกลทำหน้าตื่น แถมเอลล่าและ  
 เอิร์ลมองแทนเป็นตาเดียวกัน

“หา? ฉันทำอะไรผิด” แทนหันมองหน้าแต่ละคนที่จ้องเขาราวกับเป็น

เพนกวินในสนามหญ้า

“นายสู่มอาชีพมารี!” เอิร์ลถามเสียงตื่น

แทนเลิกคิ้วสูงทำตาโต “รู้ได้ไงนะ” เขาถามออกไป

“จะไม่รู้ได้ยังไงละ” เอลล่าแทรกขึ้นมา “ก็อาชีพนี้นั้นมีเงื่อนไขการได้มาคือต้องสู่มอาชีพเอาถึงจะมีโอกาสได้ ตอนนี้มีคนอยากเล่นอาชีพนี้นะเยอะเหมือนกันแต่ก็ไม่มีใครกล้าสู่มเพราะ DWO เลือกอาชีพได้ครั้งเดียว สร้างตัวใหม่ก็ไม่ได้ นายนี้โชคดีจริงๆ ตามกระแสแล้วยังสู่มได้อาชีพนี้อีก” หญิงสาวพูดหัวเราะเป็นชุด

“ตามกระแส? ต้องสู่มเอาถึงจะได้?” แทนทำหน้างง

“ไปเถอะ!” เกลที่เดินไปไกลแล้วตะโกนเรียก

“เออๆๆ ไปแล้ว!” เอิร์ลหันกลับไปตอบเพื่อนของเขา “ฉันเป็นไนต์เอลล่าเล่นนักธนู ส่วนเจ้าเกลเป็นโจร” เขาบอกแทนกับเอ็ดเวิร์ด

“ฉันเลเวล 9 เอิร์ล 11 ส่วนเกลเลเวล 10” เอลล่าพูดออกมาก่อนจะหันหลังแล้วออกเดินตามเกลไปที่ทางออกจากหมู่บ้าน

“แน่ใจนะว่าไม่เอาเลเวล” เอิร์ลถามอีกครั้ง แต่เมื่อแทนกับเอ็ดเวิร์ดสายหน้าปฏิเสธเขาก็พยักหน้าเข้าใจแล้วพาพวกแทนเดินออกจากหมู่บ้านพร้อมกับเพื่อนอีกสองคน

**หลังจากใช้เวลาเดินอยู่ราวสิบกว่านาที่ สุดท้ายก็มาถึงน้ำตกขนาดใหญ่ สถานที่ซึ่งเป็นเป้าหมายของพวกเขาคือลานกว้างที่อยู่ข้างๆ น้ำตก พวกเอิร์ลต้องการมาเก็บไอเทม ‘หมวดบาบูน’ ที่ได้จากมอนสเตอร์สายพันธุ์ลิงซึ่งอาศัยอยู่แถวนี้ มอนสเตอร์พวกนี้เลเวลไม่เยอะมากนัก บาบูนในแถบนี้มีระดับเลเวลอยู่ที่ 14 ขณะที่บูย์กซ์ซึ่งมีจำนวนอยู่เพียง 20 เปอร์เซนต์ของประชากรมอนสเตอร์นั้นเลเวล 12**

และบนลานกว้างที่อยู่ตรงหน้าของพวกแทน มีมอนสเตอร์ที่ว่าเดินไปมาอยู่นับสิบตัว ทุกคนหยุดยืนอยู่กับที่ก่อนถึงระยะที่มอนสเตอร์เหล่านี้น่าจะโจมตีเข้ามา...

“ที่นี่แหละ...” เอิร์ลพูดขึ้น “ฉันกับเกลจะออกไปเข้าชนถึงความสนใจ  
เอลล่าจะคอยดูแลนายสองคนเอง” เขาพูดกับแทนและเอ็ดเวิร์ด

“ก๊าบ...” แทนตอบก่อนจะไปอยู่ด้านหลังหญิงสาว และเมื่อทุกคนมอง  
ไปที่อื่นเขาก็แอบหันไปยิ้มกับเอ็ดเวิร์ดแล้วเปิดระบบสื่อสารด้วยการพิมพ์

**แทนไทย :** ทำจะสนุกนะพี่เอ็ด (O\_O)/

**ไม่ได้ชื่อสมโชค :** พี่ฮ่าจนจะกลั่นไม่อยู่แล้ว! ว่าแต่ว่า...มอนสเตอร์เลเวล  
9 นี่คงไม่ทำให้ตายหรอไช้ไหม (-\_-“)

**แทนไทย :** ถ้าตาบเดียวผมไล่พี่ออกจากกิลด์ (^\_^)

**แทนไทย :** ตาย#

**ไม่ได้ชื่อสมโชค :** ไ้อ้บ้า! (>\_<”)

“เตรียมตัว!” เสียงสั่งเข้มๆ ของเอิร์ลทำให้แทนกับเอ็ดเวิร์ดเปลี่ยนการ  
สื่อสารเป็นระบบพูดคุยกันเพียงสองคนโดยที่คนอื่นในปาร์ตี้จะไม่ได้ยิน แล้ว  
เตรียมของเพิ่มพลังทันที ส่วนไอเทมยาฟื้นฟูพลังที่เขาซื้อมาก็แบ่งให้ทั้งสามคน  
ไปเรียบร้อยแล้ว

“รีเจน! (Regen)” เอิร์ลใช้สกิลเดียวกับที่บลานซ์มี สกิลที่พลังชีวิตจะ  
ค่อยๆ เพิ่มขึ้นทีละน้อย

“ชาโดว์สเตป! (Shadow Step)” เกลใช้ทักษะอาชีพสายโจรของตัวเอง  
มันเป็นท่าที่จะทำให้อัตราการหลบหลีกของผู้ใช้เพิ่มขึ้น

“สตรักเกิลช็อต! (Struggle Shot)” เอลล่าเรียกใช้สกิลของนักธนูที่จะ  
ทำให้ลูกศรที่ยิงออกไปมีโอกาสทำให้เป้าหมายหยุดชะงัก

“ลุย!” เอิร์ลตะโกนเสียงดังก่อนวิ่งเข้าใส่มอนสเตอร์ที่รวมกลุ่มกันอยู่  
3 ตัวโดยที่มีเกลตามไปติดๆ และเมื่อมอนสเตอร์พวกนั้นถูกดาบของเอิร์ลและ  
มีดของเกลที่น่าจะเป็นอาวุธระดับ 2 ดาพ่นลงไป เอลล่าก็เริ่มการโจมตีด้วย  
ธนูไม้อันเล็กๆ ในมือของเธอ

“194!” “178!” “233!”

“202!” “155!” “222!”

“211!” “187!” “253!”

ทั้งสามคนช่วยกันโจมตีใส่มอนสเตอร์ตัวเดียวกัน ดูเหมือนว่าพวกนั้นต้องการเก็บมอนสเตอร์ทีละตัว และในที่สุดมอนสเตอร์ลิงบาบูนขนออกสีชมพูอ่อนตัวแรกก็สลายกลายเป็นละอองแสง

“ตัวต่อไปเลย!” เอิร์ลตะโกนบอกเอลล่าและเกล หลังจากนั้นพวกเขา ก็ย้ายเป้าหมายไปที่บาบูนอีกตัว

“ไอเทม!” เอ็ดเวิร์ดเรียกใช้การ์ดไอเทมเพิ่มพลังขั้นต่ำที่สุดให้เอิร์ลที่พลังลดลงไปมากแล้ว

“+1,430!”

เมื่อค่าพลังที่เพิ่มขึ้นปรากฏออกมาทำให้เอิร์ล เกล และเอลล่าตาโตด้วยความประหลาดใจ

“โห! นายใช้น้ำยาเพิ่มพลังของแพงเลยหรอ!” เอลล่าที่ยืนอยู่ด้านหน้า เอ็ดเวิร์ดหันไปถาม

“เอ่อ...” เอ็ดเวิร์ดอีกอัก

“มีแต่การ์ดน้ำยาเพิ่มพลังขั้นสูงขั้นมีอี่ฟี่!” แทนริบพูดออกไป

เอ็ดเวิร์ดเลิกคิ้วสูงก่อนจะเอะออตตาม “ใช่ๆ มีแต่ของแรงขึ้นมา!” เขาพูดออกไปทั้งๆ ที่น้ำยาเพิ่มพลังที่ใช้ออกไปเมื่อครู่เป็นน้ำยาเพิ่มพลังระดับเริ่มต้นเท่านั้น

“เยี่ยมเลย!” เอิร์ลที่พลังกลับมาเต็มทะลั้กพูดเสียงดัง

“เจอการ์ดเด็ดไปในี่หน้อย!” เกลพูดออกมา ก่อนจะเรียกใช้การ์ดที่เขา ภูมิใจ

“ซัมมอน!” เขาเรียกใช้การ์ดระดับ 3 ดาวออกมา มันคือ...การ์ดหมูป่า หมูปาระดับ 3 ดาวปรากฏตัวออกมาพร้อมๆ กับบาบูนอีกหนึ่งตัวที่เข้ามาโจมตี ดูแล้วเจ้าหมูป่าที่เกลเรียกออกมาจะแข็งแกร่งกว่าบาบูนอยู่ไม่น้อย

“ซัมมอน!” เอิร์ลเรียกใช้การ์ดผีเสื้อระดับ 2 ดาว มันเป็นมอนสเตอร์ขนาดเล็กที่จะบินไปมาโดยไม่มีพลังโจมตี มีเพียงการสุมเพิ่มพลังให้คนใด

คนหนึ่งในปาร์ตี้

“บัตเตอร์ฟลายวิสเปอร์! (Butterfly Whisper)” เสียงเรียกใช้สกลของเจ้าผีเสื้อดั่งขึ้น แต่ดูแล้วเหมือนจะไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด เพราะเป้าหมายของสกลที่สุมได้คือแทน...

“+27!”

“จะมาเพิ่มให้ฉันทำไม!” แทนขมวดคิ้วก่อนจะโวยวายออกมา

“ซั่มมอน!” คราวนี้เป็นที่ของเอลล่าที่เรียกกบยักษ์ระดับ 2 ดาวออกมา เมื่อมันปรากฏตัวออกมาแล้วก็พุ่งเข้าช่วยเอิร์ลกับเกลทันที

“ทนไว้เกล!” เอิร์ลตะโกนบอกเพื่อน หลังจากนั้นการต่อสู้ก็ดำเนินต่อไป เมื่อพลังของเกลหรือเอิร์ลลดลงเหลือไม่ถึงครึ่ง ไม่แทนก็เอ็ดเวิร์ดจะเป็นคนเพิ่มพลังชีวิตให้ผู้เล่นที่อยู่แนวหน้า ทั้งห้าคนช่วยกันลุมมอนสเตอร์ที่เหลือทีละตัว จนในที่สุดบาบูนตัวสุดท้ายก็ถูกกำจัด

“216!”

หลังค่าความเสียหายจากดาบของเอิร์ลเพิ่มขึ้น มอนสเตอร์ที่ถูกฟันก็สลายไปทันที เสียงรายงานผลจากการต่อสู้ก็ดังขึ้น

กลุ่มผู้เล่นสามารถกำจัด วิเชลบาบูน สำเร็จ ได้รับการตีวิเชลบาบูนระดับ 2 ดาวจำนวน 2 ใบ ได้รับไอเทมหางบาบูน 2 ชิ้น ได้รับไอเทมหนวดบาบูน 1 ชิ้น ได้รับค่าประสบการณ์ 428 หน่วย ได้รับเงิน 312 กิล ผู้เล่นเอลล่าเลื่อนระดับเลเวลเป็น เลเวล 10

“เฮ้! ฉันเลเวลอัพแล้ว!” หญิงสาวนักรบทำท่าดีใจ

“เยี่ยมเลยเอลล่า!” เอิร์ลเข้ามาแสดงความยินดีกับเพื่อน “เป็นไงตื่นเต้นไหมล่ะครั้งแรกที่เจอมอนสเตอร์เลเวล 10 กว่า” เขาหันมาถามแทนกับเอ็ดเวิร์ด

แทนมองหน้าเอ็ดเวิร์ดแล้วยิ้ม “เป็นการจัดการลิงที่ตื่นเต้นนะพี่เอ็ด”

“เป็นการจัดการบาบูนครั้งแรกของพี่เลยละ” เอ็ดเวิร์ดตอบจริงจัง

“แล้วตกลงได้ลูกอมไหม ถ้าได้มันจะแจ้งว่าอยู่ในช่องเก็บของเลยนะ”  
เอลล่าเดินมาถาม “พวกนายจะได้ทำเคลวสต์ได้” เธอถาม

“ไม่มีนะ” แทนสายหัว

“เฮ้ยๆ! พี่มิว่ะแทน!” เอ็ดเวิร์ดทำเสียงตื่นรากับได้รับการดแเรีย  
ระดับสูง

“ไหนๆๆ พี่!” แทนทำตาโต

“นี่ๆ!” เอ็ดเวิร์ดเรียกไอเทมให้แทนดู

“โอ้! ลูกอมต่างจากที่ผมคิดนะพี่ ผมนึกว่ามันน่าจะเป็นลูกอมที่ห่อด้วย  
อะไรประมาณสีขาวๆ แดงๆ หรุหรๆ แต่นี่มัน...เหมือนกับพวกลูกอมกล้วย  
กวนที่ขายตามร้านโชห่วยปากซอยเลยแฮะ” แทนวิจารณ์ไอเทมที่พวกเขา  
มาตามหา

“เฮ้! อย่ามัวดู เริ่มลุยต่อเลย ตอนนี้ฉันเริ่มรู้สึกว่าจะแบบห้าวอวตาร  
ไม่ได้ยากเย็นแล้วละ” เอลล่าที่เพิ่งเลเวลอัปไปอีกเต็มที

“หะ...ห่า? มั้วรีเปล่าเนี่ย” แทนหันไปมองหน้าคนพูด

“มั้วอะไร พวกนายเข้ามาใหม่ไม่รู้จักพวกห้าวอวตารก็ไม่แปลก” เอลล่า  
ที่ยืนเตรียมปกป้องพวกแทนอยู่ตอบกลับไป

“เอลล่าอย่ามัวแต่พูด เจ้าเอิร์ลกำลังจะไปล่อมอนฯ มาแล้ว!” เกลที่  
อยู่ในท่าเตรียมพร้อมพุดขึ้น หลังจากนั้นเอิร์ลที่รับหน้าที่เป็นตัวแทงก็ล่อ  
มอนสเตอร์มา 3 ตัว การต่อสู้ก็เริ่มขึ้นทันที เป็นการต่อสู้ที่ตื่นเต้นสำหรับทั้ง  
3 คน แต่สำหรับแทนกับเอ็ดเวิร์ดนั้นรู้สึกล้นมากกว่าพวกผู้เล่นใหม่สามคนนี้  
จะใช้การ์ดและการโจมตีอะไรเสียมากกว่า

การต่อสู้ดำเนินต่อไป จากมอนสเตอร์กลุ่มแรกต่อยด้วยสอง สาม สี และ  
กลุ่มต่อไป พวกของแทนและกลุ่มผู้เล่นใหม่ใช้เวลาในการเก็บเลเวลไปกว่า  
ชั่วโมง แทนกับเอ็ดเวิร์ดได้ลูกอมแสนหวานมาแล้วคนละกว่าสิบชิ้น ส่วนอีก  
สามคนเลเวลอัปคนละ 1 เลเวล แต่ก็ยังพยายามจะเก็บเลเวลกันต่อไปแล้ว  
เสียงเรียกของเอลล่าก็ดังขึ้น

“เกล! เอิร์ล!” เสียงเรียกทำให้เอิร์ลที่กำลังจะวิ่งออกไปชะงัก

“มีอะไรอีลล่า” เขารีบหันกลับไปถาม

“จะมาแล้วๆๆ!” หญิงสาวทำหน้าตื่นเมื่อมีหน้าจอล็กๆ ปรากฏออกมาแจ้งบางอย่าง

“มาแล้วเหอ!” เกลทำหน้าตื่นขณะที่แท่นกับเอ็ดเวิร์ดทำหน้าง  
“เอิร์ล! หยุดก่อนๆ มาแล้วๆ” ชายหนุ่มทำท่าทางตื่นเต้น

“เฮ้ย! เจ๋งเลย! มันไปตรงโน้นดีกว่า แถวนั้นไม่มีมอนสเตอร์” เอิร์ลพูดพร้อมกับชี้ไปที่รูปปั้นลิงขนาดยักษ์ที่อยู่ไกลออกไปราวร้อยเมตร และเมื่ออีกสองคนได้ยินประโยคนั้นก็รีบไปที่หลังรูปปั้นนั้นแล้วนั่งลงเปิดจอภาพอะไรสักอย่างทันที

“เดี๋ยว!” แท่นลากเสียง “อะไรม้า!” เขาขึ้นเสียงสูง

“พวกนายไม่รู้เหอ วันนี้ทเวลฟ์วิงก์จะส่งกองหน้าไปลองกำลังของหนึ่งในสามราชันที่เพิ่งล้มตาตื่น!” เอิร์ลที่ออกวิ่งไปแล้วหันกลับมาบอกทั้งสองคน

“ทเวลฟ์วิงก์? ราชัน?” แท่นขมวดคิ้วทันทีที่ได้ยิน

“มาเร็ว! กำลังจะถ่ายทอดแล้ว!” เอิร์ลกรักมือเรียกแท่นกับเอ็ดเวิร์ดทันที

“มีราวี” เอ็ดเวิร์ดพูดออกมา “แล้วไอ้ราชันมันคืออะไรกัน” เขาหันไปถามแท่น

“ผมก็ไม่รู้พี่ ไปถามพวกนั้นดีกว่า” แท่นพูดก่อนจะตามพวกที่ล่องหน้าไปแล้ว เมื่อเขาไปรวมกลุ่มกับอีกสามคน เอลล่าก็ขยายจอภาพให้ใหญ่ขึ้นและเพิ่มระยะห่างของจอภาพออกไป กลายเป็นคล้ายจอภาพในโรงภาพยนตร์เล็กๆ เลยทีเดียว

ภาพที่ปรากฏออกมาคือกองเรือหกลำและยานบินอีกสองลำกำลังเดินทางอยู่กลางทะเล ท้องฟ้าที่มองเห็นไกลออกไปเป็นสีดำนมิด มีสายฟ้าแลบแปลบปลาบ

“เดี๋ยวๆ พวกทเวลฟ์วิงก์ของมีราไปเกี่ยวอะไรด้วย แล้วไอ้ราชันอะไรนั่นมันคืออะไรกัน” แท่นถามออกไปทันทีโดยมีเอ็ดเวิร์ดนั่งรอฟังคำตอบอยู่ด้วย

“ยังไม่ถึงจุดเวิลด์คอลลไลด์ซีโหม” เอิร์ลแทบไม่ได้สนใจคำถามของ

แทนเลยแม้แต่น้อย

“ยังๆ น่าจะอีกสี่ห้านาที” เอลล่าที่จ้องจ่อไม่กะพริบตบออกมา

เอิร์ลถอนใจโล่งอก ขณะที่เกลนั่งเหยียดขาไปบนต้นหญ้า หลังพังกับรูปปั้นลิงบาบูนขนาดยักษ์ “โง่งไป นี่กว่ามาดูไม่ทันตอนที่เจ้าเวา โดเรียอาโผล่มาเสียอีก” เอิร์ลพูดกับเพื่อนๆ

“เฮ้ย!” แทนโวยวายทันทีที่ไม่มีใครบอกอะไรเขา ชายหนุ่มลุกขึ้นยืน บังจอภาพทันที

“เฮ้! นายทำอะไรนะ!” เอลล่าโวยวายเป็นคนแรก

“บอกมาก่อนเซ่ว่าพวกเธอดูอะไรกัน!” แทนทำหน้าเข้มขณะที่เกลไม่ได้พูดอะไรออกมา แต่พยายามใช้มือผลักเขาให้พ้นจากจอภาพ

“อะไรกัน พวกนายไม่ได้รู้เรื่องรู้ราวเลยรี” หญิงสาวพูดออกมา และเมื่อเธอเห็นแทนหันมองหน้ากับเอ็ดเวิร์ดก็รู้ทันทีว่าคำตอบคืออะไร “หลบออกมาก่อน เดี่ยวฉันเล่าให้ฟังเอง” เธอบอกแทน ซึ่งเขาก็พยักหน้ารับก่อนจะกลับไปนั่งที่เดิม หลังจากนั้นเอลล่าก็เริ่มเล่าขณะที่สายตาจ้องกองเรือและยานบินที่ใครสักคนบอกว่า เป็นของทเวลฟ์วิงก์

“เมื่อไม่กี่วันมานี้ DWO อัปเดตเพิ่มเติมนะ มีประกาศว่าสามารถขึ้นลิ้มดาตินแล้ว และมีประกาศเชิญชวนให้คนลงไปจัดการดู รางวัลที่สามารถจัดการเจ้าพวกนี้ได้ไม่มีการบอกออกมา แต่มีประกาศจากทางผู้สร้างว่ามันล้ำค่ามากกว่าการดแอเรียระดับ A เสียอีก” หญิงสาวกล่าว แต่ก่อนที่เธอจะเล่าต่อ เอ็ดเวิร์ดก็ขัดขึ้น

“หา...นี่มันเรื่องอะไรกัน แล้วทำไมต้องไปฆ่า แล้วทำไมไม่ยกพวกไปมากกว่านั้นถ้าไอ้ตัวที่รำนั่นเก่งจริง”

“เดี๋ยวลี! ฟังก่อนแล้วค่อยถามดิ” เอลล่าหันไปมองค้อน

“ก๊าบ...” เอ็ดเวิร์ดทำหน้าจ๋อย

“เอ่อ...ถึงไหนแล้วละ” หญิงสาวทำท่าคิด

“ของที่ได้ล้ำค่ามากกว่าการดแอเรียระดับ A เสียอีก” เกลที่นั่งนิ่งมา

ตลอดบอก

“ใช่ๆ แต่การสู้กับเจ้าพวกนี้มีข้อแม้หลายอย่างอยู่ อันนี้ทางเว็บไซต์ของเกมประกาศเองเลย ตอนนี้มีมอนสเตอร์แบบนี้ตื่นมาแล้วสามตัว เราวโดเรียอา แห่งมหาสมุทร ภูนาส โรดาเลียส แห่งชั้นบรรยากาศ เจ้าตัวนี้ต้องใช้ยานบินระดับแพลตฟอร์มเท่านั้นถึงจะขึ้นไปเจอได้ และสุดท้าย...เฟมาโกเดียรา แห่งพื้นพิภพ” เอลล่าทำหน้าที่ดาชนผืนขณะสองมือประสานไว้ที่หน้าอก ตาจึงไปยังภาพของพื้นน้ำที่ปรากฏในจอ

“ชื่ออะไรบ้างยากชิบ” แทนบนทันที “เรา...โดเรียอา ภูนาส...โรดาเลียส แถมยังเฟมา...โกเดียรา อีก”

“หา?” เอ็ดเวิร์ดหันมองหน้าคนพูดชื่อประหลาดออกมาอย่างแม่นยำ ด้วยสีหน้าไม่เข้าใจ

“ข้อแม้ในการสู้กับพวกนี้ อย่างแรกก็คือจำกัดจำนวนคนที่ จะเข้าสู่ โดยที่ RVD อยู่ที่ไม่เกินห้าสิบคน GNR อยู่ที่ไม่เกินแปดสิบคน และ FMG ไม่เกินร้อยสิบคน” เอลล่าพูดออกมา

“อ้อ! เข้าใจละ” แทนพยักหน้ารับรู้ทันที

“เข้าใจอะไรของแก!” เอ็ดเวิร์ดเสียงสูงทันที “ตัวย่อนั้นมันอะไรกัน!” ชายหนุ่มไวยวาย

“อ้าว ก็ RVD มาจากเราวโดเรียอา GNR มาจากภูนาส โรดาเลียส แล้ว FMG ก็...เฟมาโกเดียราไงพี่” แทนตอบหน้านิ่ง

เอ็ดเวิร์ดถอนใจ ห่อไหล่ คอตกทันที “เออ..พี่ยอม ว่าอะไรว่ากันต่อเลย แกสองคนนะ” เขาพูดพร้อมกับสะบัดมือให้เอลล่าพูดต่อ

“แล้วการสู้กับเจ้าพวกนี้นะยังมีข้อแม้อีก นั่นก็คือ...หากใครเคยเข้าสู่กับตัวใดไปแล้วจะไม่สามารถสู้กับตัวเดิมได้อีก แถมถ้าเกิดฟลักซ์ได้ขึ้นมาทุกคนที่เข้าไปสู้จะไม่สามารถไปสู้กับอีกสองตัวที่เหลือได้ และที่สำคัญ...พวกนี้ถ้าตายไปแล้วจะตายเลยไม่มีการเกิดใหม่” หญิงสาวพูดด้วยสีหน้าจริงจัง ก่อนจะพูดบท้าย “ฉันเป็นพวกคลั่งไคล้สัตว์ประหลาดขนาดยักษ์”

“ชัดเจนจะ...” เอ็ดเวิร์ดว่า “แต่พี่มีอะไรจะบอกนะเอลล่า” เขาทำหน้าเครียด

“หืม?” หญิงสาวจะสายตาดูจากจอภาพมามองเอ็ดเวิร์ดคนหนึ่ง

“ความรักที่ใหญ่กว่าสัตว์ยักษ์พวกนั้นอีกนะ” เขาพูดก่อนจะยิ้มกว้าง ส่วนหญิงสาวที่กำลังรอฟังคำพูดของเขาทำหน้าอกไม่ถูกทันที...เธอหันกลับไปมองจอภาพอย่างสงบ

“แล้วเกี่ยวอะไรกับทเวลฟ์วิงก์” แทนถามต่อไป

“ทเวลฟ์วิงก์เป็นกิลด์แรกที่ส่งแนวหน้าไปทดสอบพลังนะสิ” เอิร์ลพูดขึ้นบ้าง

“แล้วมีอะไรไปด้วยไหม” แทนถามต่อไป

“มีว่า?” เอิร์ลทำเสียงสงสัยก่อนจะหันมามองหน้าแทน

“หัวหน้าทเวลฟ์วิงก์ไง ฉันไม่เห็นโซลาร์ฮาโลเลย” ชายหนุ่มพูดต่อ

“อะไรของนาย...” เอิร์ลทำหน้าแหง “ไฉ่ยานธงของทเวลฟ์วิงก์คือโซลาร์ฮาโลที่เป็นยานบินสามลำสุดท้ายของการแข่งขันที่เมืองดัสต์วิลเลี่ยนะ ถูก แต่หัวหน้าของทเวลฟ์วิงก์คือยูเรก้าสิบสองปีก หนึ่งในห้าอวตารนะ นายไปมัวเอาชื่ออะไรมา” เขาทำเสียงเข้ม

“อ้อ...นั้นนะ” แทนพยักหน้ารับ “ยูเรก้าสิบสองปีกนะ ไม่ใช่มีว่า” ชายหนุ่มพูดพร้อมพยักหน้าเบาๆ

“ก็ไฉนะสิ ฉันไม่ชอบให้ใครเข้าใจเรื่องพวกนี้ผิด มันถือเป็นการไม่ให้เกียรติพวกที่ได้รับการขนานนามว่าเป็นหนึ่งในห้าอวตาร” เอิร์ลพูดเสียงเครียด

“เดี๋ยว...ห้าอวตาร ได้ยินตั้งแต่เมื่อกันี่ละ มันอะไรกัน ฉันเคยได้ยินแต่สี่อวตาร ไรอันร้อยศาสตรา โคซี่เพลิงผลึก เฮสประตุนรก มิ...เอ่อ ยูเรก้าสิบสองปีกนะ” เอ็ดเวิร์ดร่วมวงด้วยทันที

เอิร์ลส่ายหน้าด้วยแวตาดูจริงจังก่อนจะยกมือขึ้นห้าม “ไม่ใช่...พวกนายไม่ตามข่าว ตอนนี้ไม่ใช่สี่อวตารแล้ว และไรอันร้อยศาสตราก็ไม่อยู่ในสี่อวตารอีกต่อไป...เขาแพ้แล้ว พวกฉายาอวตารยังไม่เคยมีใครแพ้ ยูเรก้าสิบสองปีกแห่งทเวลฟ์วิงก์ เทพธิดาผมสีเงินแห่งกองยานทเวลฟ์วิงก์อันเกรียงไกร โคซี่เพลิงผลึกผู้เป็นเจ้าของเบปป์รูมที่หนึ่งในห้าอวตารอีกคนยอมรามือในศึกยานบิน แมททนนต์ตาปีศาจผู้เป็นหัวหน้ากิลด์ไวต์พาลาตินคนปัจจุบัน ชาย

ผู้ครอบครองมิดไนต์คาเมเลียน ยานบินที่มีความสามารถในการพรางตัว...” เขาพูดด้วยแววตาเป็นประกาย “เอ่อ...พวกนายอาจจะไม่รู้ แต่ฉันเป็นพวกคลั่งคนเก่งนะ” เขาหันมาบอกแทนกับเอ็ดเวิร์ด

“ชัดเจน ชัดเจนเสียขนาดนี้...ไม่รู้เลยมั้ง” แทนสายหัวไปมา “แล้วอีกสองคนล่ะ...เฮลไซไหม” เขาถามต่อ

“ถูก...ตอนนี้ในกลุ่มผู้ติดตามชาวสาร์ทุกอย่างของห้าวอวตารที่มีฉันเป็นแอดมินอยู่ คิดว่าเขาน่าจะเป็นคนที่เก่งที่สุดในห้าวอวตาร เฮสประตุนรก...ชายเพียงคนเดียวที่มียานบินระดับแพลตตินัมในครอบครอง ยานที่บดขยี้ศรัทธาของศัตรู...เฟดเดสทรอยเยอร์” เอิร์ลยกหมัดขึ้นมากำแน่น

“อ่า...ฮะ...” แทนพยักหน้าเนิบ

“คนสุดท้ายเป็นลูกก็ตัวจิ๋วในตอนนี้ เจ้าของตำแหน่งแชมป์งานแข่งขันยานบินที่ดัสต์วิลเลจ เขาปฏิเสธรการ์ดที่ได้เพราะเป็นการ์ดที่พันธมิตรของกิลด์ไอเซนเกอร์ของตัวเองอยากได้ เลยเอาการ์ดใบนั้นให้ยูเรก้าสิบสองปีกไปทั้งๆ ที่เขาเป็นผู้ชนะ แถมโคซี่ยังให้การ์ดแอเรียหอคอยมังกรบินแก่เขาเพื่อขอหย่าศึกด้วย...แทนทีไฮ ลมหายใจมังกร” ชายหนุ่มพูดก่อนจะหันมามองหน้าแทน “ถ้านายอยากรู้ข้อมูลละเอียดและแม่นยำเป๊ะๆ อย่างนี้ไปเสิร์ชในกลุ่มพวกเราได้”

“หา!” เอ็ดเวิร์ดกับแทนประสานเสียงทันทีที่ได้ยิน

“แทนทีไฮ?” เอ็ดเวิร์ดทวนคำ “ลมหายใจมังกรด้วย?” เขาพูดย้ำ ในขณะที่ตนเองแทนก็เปิดหน้าจอตดต่อล๊ابที่มีเพียงเขาสองคนเห็นข้อความ

**แทนไทย :** มันเรียงชื่อผมผิดนะพี่... TanThai มันดันเรียงว่า Tant Hai แทนทีไฮ... (- -“)

**ไม่ได้ชื่อสมโชค :** ข้อมูลมันมั่วๆ ปะวะไอ้คุณน้อง - -?

**แทนไทย :** ฉายาอวตารไม่เคยแพ้ใคร ได้ข่าวว่าผมแพ้กระจุย...

**ไม่ได้ชื่อสมโชค :** มีฉายากับเขาเลยทีเดียวนะ (O\_O“)

**แทนไทย :** ลมหายใจมังกรด้วยเว้ยพี่!

**ไม่ได้ชื่อสมโชค :** แฟนพันธุ์แท้แบบไหนของมันพะเนี่ย... //( \_ \_“)

“เฮ้! พวกนายทำอะไรกันนะ!” เสียงเอิร์ลทักขึ้นทำให้แทนกับเอ็ดเวิร์ด  
รีบปิดหน้าจอตลอดทันที

“ปล้าว!” แทนปฏิเสธเสียงสูง

“เอิร์ล! ถึงแล้ว! เข้าเซตเวสต์คอลลิด์แล้ว!” เอลล่าเรียกท่าทางตื่นเต้น

“แล้วมิ...อัย! ยูเรก้ามาด้วยไหมยังไม่มีใครตอบฉันเลย!” เอ็ดเวิร์ด  
โวยวาย

“เธอไม่ได้มาด้วย พวกนี้เป็นกองหน้าของทเวลฟ์วิงก์ ตามที่สาย  
รายงานมาคือมากันแค่กองเรือ ยานบินระดับซิลเวอร์สองลำ แล้วก็คนอีกยี่สิบ  
คน” เอิร์ลตอบทันที

“มีสายกันเลยทีเดียวเลเวล 12” เอ็ดเวิร์ดพูดขึ้น “ว่าแต่ถ้าไอ้เจ้าตัวที่  
ว่านี่เก่งจริงหัวหน้ากิลด์ไม่มาด้วยละ แถมยังส่งคนมาแค่นี้ ถ้าตายไปก็มาสู้  
กับมันใหม่ไม่ได้แล้วนะ” ชายหนุ่มพูดฟังดูมีเหตุผล

แทนตีหน้าเข้มพร้อมกับใช้ความคิด “เป้าหมายของทเวลฟ์วิงก์ไม่น่า  
จะใช้เจ้าตัวนี้หรอกพี่ มีร่าคง...”

“ยูเรก้า...” เอิร์ลขัด

แทนหันไปหรีตามองเอิร์ลที่ทำหน้านิ่ง “เธอคงหมายตาเจ้าตัวที่อยู่บน  
ฟ้ามากกว่า เพราะการ์ดแอเรีย สกิล และการ์ดอื่นๆ ของเธอมันเกี่ยวกับการรบ  
บนฟ้า ส่วนที่ส่งพวกนี้มาน่าจะต้องการทดสอบพลังของเจ้าตัวในน้ำที่น้ำจะ  
อ่อนแอที่สุด จากที่ฟังเอลล่าเล่าเจ้าตัวนี้น่าจะอ่อนแอที่สุดในทั้งสามตัวเพราะ  
ให้คนเข้าร่วมได้แค่ห้าสิบคน เจ้าตัวบนฟ้านั้นให้คนเข้าร่วมได้ถึงแปดสิบ แต่  
จำนวนคนไม่ใช่ปัญหา ปัญหาจริงมันอยู่ที่ว่าต้องสร้างยานระดับแพลตตินัม  
หลายลำเลยนะพี่กว่าจะพาคนขนาดนั้นขึ้นไปได้” ชายหนุ่มวิเคราะห์ ขณะที่  
คนอื่นหันกลับมาเงี่ยหูฟัง

“เป็นไปได้” เกลที่นั่งเฝ้าอยู่พยักหน้าเห็นด้วย

“ส่วนตัวที่อยู่บนพื้นนั้นไม่ต้องพูดถึง ให้คนเข้าสู้ได้ตั้งร้อยสิบคน แถม  
ยังอยู่บนพื้นดินที่ไม่น่าจะมีข้อจำกัดเรื่องยานพาหนะ...เจ้าตัวนี้น่าจะเก่งที่สุด”  
แทนอธิบาย

“เฮ้ย! คิดเหมือนฉันเลย ฉันว่าวันนี้จะไปลงบทวิเคราะห์ในกลุ่มแบบที่นายว่าดี!” เอิร์ลพูดขึ้นก่อนจะเด้มมือมาตบไหล่แทน

ชายหนุ่มหรีตามองหน้าคนที่กำลังตบไหล่เขาทันที “เหวอ...”

“โผล่มาแล้ว! โผล่จากน้ำมาแล้ว! มันจะใหญ่อะไรขนาดนั้น...ระดับนี้อย่าว่าแต่ห้าสิบคนเลย สองร้อยจะไหวหรือเปล่ายังไม่รู้!” เอลล่าส่งเสียงโหวกเหวกเมื่อหน้าจอตรงหน้าฉายภาพมอนสเตอร์ขนาดมหึมา ที่เมื่อเทียบกับกองเรือและยานบินแล้วมีขนาดใหญ่กว่านับร้อยเท่า

อสุรกายแห่งห้วงมหาสมุทรลึกลับสุดหยั่ง...เรวา โดเรียอา

“Com'on guy! Everybody look at that! ดูที่นั่นครับท่านผู้ชม!” เสียงที่คุ้นเคยของพิธีกรดังขึ้นทันทีที่ร่างสีดำมหึมาโผล่พ้นน้ำ หนามแหลมขนาดใหญ่กลางหลังของมันสังเกตเห็นได้ชัดเจนเป็นครั้งแรก อสุรแห่งท้องทะเลที่คล้ายวาฬยักษ์แต่มีร่างกายยาวคล้ายงูปรากฏตัวขึ้นมาจากผืนน้ำ ด้านข้างลำตัวมีรยางค์ยาวหลายสิบเส้นตวัดไปมา ดวงตาสีน้ำเงินขนาดใหญ่ทั้งคู่จ้องไปยังกองเรือและยานบินที่เข้าทำทลายพลังของมัน เขาขนาดยักษ์บนส่วนหัวแตกกิ่งก้านราวกับเขาของสัตว์จำพวกกวาง

ปืนใหญ่ของกองเรือและปืนใหญ่ของยานบินระดมยิงใส่เจ้าเทพปีศาจที่อยู่กลางสายน้ำและพายุอันดำมืด การด้นบไม่ถ้วนถูกเรียกใช้ กองทัพมอนสเตอร์ที่ออกมาจากการดั้มมอนรายล้อมร่างขนาดมหึมาได้เพียงบางส่วน แต่เมื่อเรวา โดเรียอา เรียกใช้ท่ากำแพงแรงดันน้ำที่เป็นท่าโจมตีวงกว้างแล้วตามด้วยระเบิดแรงอัดอากาศ มอนสเตอร์เหล่านั้นก็สลายไปเกือบครึ่ง

ผู้เล่นใช้การโจมตีระยะไกลโจมตีจากบนเรือที่แล่นวนอยู่รอบๆ ส่วนยานบินก็ต้องลดระดับลงมาเพื่อให้ผู้เล่นบนดาดฟ้าโจมตีใส่บอสได้ แต่ดูเหมือนว่าการโจมตีนั้นจะไม่ระคายผิวของเป้าหมายสักเท่าใดนัก มันยังใช้รยางค์โจมตีได้ตอบและใช้ร่างกายขนาดมหึมาพุ่งเข้าใส่

“ปีเตอร์คะ! นี่ไม่น่าจะเป็นระดับปีศาจแล้วนะคะ! จากร่างกาย จากพลังของมัน น่าจะเข้าขั้นเทพอสูรแล้วละคะ!” พิธีกรสาวคู่ขวัญรายงานเสียงตื่น

“Battle begin! เริ่มละเลงกันแล้วครับท่านผู้ชม! รายการหลายสิบเส้นของบอสเข้าโจมตีเรือของทเวลฟ์วิงก์แล้วครับ ผู้เล่นที่ทเวลฟ์วิงก์ส่งมาทั้งสี่สิบคนนี้เลเวลเฉลี่ยราว 100 ต้องดูว่าจะต่อกรกับเรวา โดเรียอา หนึ่งในอสูรที่ปรากฏออกมาในการอัปเดตแพตช์ใหม่นี้ได้หรือเปล่าครับ!” ไม่ทันจะสิ้นเสียงของพิธีกรชาย เรือลำแรกก็จมลงไปเรียบร้อย จากนั้นเจ้าอสูรก็กระโจนขึ้นเหนือน้ำแล้วให้เขาวิดยานบิน ก่อความเสียหายหนักหน่วง และเมื่อร่างของมันกลับลงสู่ท้องทะเล...เรือของทเวลฟ์วิงก์อีกลำก็ถูกโจมตีจนสลายไป

การดเวทมนตร์ สกิล ชัมมอน อีควิป และแอเรีย ถูกเรียกใช้งานไม่ยั้ง แต่ดูเหมือนว่าการโจมตีเหล่านั้นจะไม่มีผลกับบอสเท่าใดนัก เรวา โดเรียอา ยังแหวกว่ายและดำหนึ่ลงสู่ได้น้ำที่ไม่มีใครตามลงไปได้ การโจมตีหยุดลงชั่วคราว แต่เมื่อเจ้าอสูรแห่งคาบสมุทรทั้งเก้ากระโจนขึ้นมาอีกครั้ง ยานบินอีกลำหนึ่งก็ถูกโจมตีจนระเบิดไปทันที

“ดูท่าทางจะไม่ไหวนะคะปีเตอร์! กองกำลังของทเวลฟ์วิงก์ลดจำนวนลงเรื่อย ๆ แล้ว นั่น! นั่นคะ! ยังไม่ทันขาดคำเรือของทเวลฟ์วิงก์ก็จมลงอีกลำแล้วคะท่านผู้ชม เดียว...นั่นพวกเขากำลังจะทำอะไรนะ!” พิธีกรสาวนามดีไวน์ทำเสียงประหลาดใจ แล้วรายงานสถานการณ์ต่อ

“น่าจะมีคำสั่งถอยคะ! กองเรือที่เหลืออยู่ของทเวลฟ์วิงก์หันหัวเรือแล่นหนีจากจุดเวิลด์คอลไลด์แล้วคะปีเตอร์! เหลือเพียงแค่อยานบินระดับซิลเวอร์เท่านั้นที่บินโจมตีล่อเรวา โดเรียอา เอาไว้!”

“The end...Bad end จบแล้วครับ จบไม่สวยเสียด้วย การทำท่ายหนึ่งในสามราชนั้นเป็นครั้งแรกจบลงอย่างรวดเร็ว พลังของเรวา โดเรียอา ยิ่งใหญ่เกินกว่ากองเรือระดับต่ำ ยานบินระดับซิลเวอร์ และผู้เล่นเลเวลเพียงแค่ 100 จะต่อกรได้...” ยังไม่ทันที่พิธีกรจะพูดจบยานบินที่กำลังถึงความสนใจของบอสเอาไว้ก็ถูกทำลายลง แต่นั่นก็ทำให้กองเรือที่เหลือหนีรอดไปได้ “Ridiculous...เป็นการทำหน้าที่พิธีกรที่สิ้นที่สุดของเราเลยนะครับดีไวน์”

“มันจบลงรวดเร็วจนฉันเองก็ไม่คิดว่าจะเป็นอย่างนี้เลยคะปีเตอร์ คิดว่าอย่างน้อยน่าจะให้เห็นภาพการต่อสู้ที่สูสีเสียหน่อย ครั้งนี้บอกได้เลยว่า

เป็นการประกาศหลายๆ จากระดานทั้งสามว่าผู้เล่นเลเวลระดับนี้ กองเรือระดับนี้ และยานบินระดับซิดเวอร์...ไม่สามารถเทียบกับเทพอสูรแห่งท้องทะเลตอนนี้ได้เลย ครึ่งหน้าผู้ที่เข้าทำทายน่าจะมากันเต็มพลังแน่นอนค่ะ” พิธีกรสาวออกความเห็น

“และจนกว่าจะถึงวันนั้นเราสามารถดูกันค่ะว่าใคร กิลด์ใด หรือพันธมิตรไหนจะเป็นผู้เข้าทำทายสามเทพอสูร และจะสามารถล้มพลังอันยิ่งใหญ่นี้ได้หรือไม่ แต่ในวันนี้...เราขอจากลาท่านผู้ชมไปพร้อมๆ กับภาพความพ่ายแพ้ของเหล่าเพลเยอร์ค่ะ แล้วพบกับพวกเราในครึ่งหน้า ทุกการเดินทางคือสิ่งล้ำค่า...Duel World Online” ดีไวน์รายงานสรุปเหตุการณ์ทั้งหมดก่อนที่จะภาพจะตัดไปเป็นจอภาพสีขาวที่มีเพียงตัวอักษรสามตัวอยู่บนจอภาพ...DWO

“ท่าทางไม่ใช่เรื่องง่ายแน่ๆ จะจัดการเจ้าตัวใหญ่ยักษ์พวกนี้” เกลพูดขึ้นก่อนใคร ส่วนเพื่อนอีกสองคนที่เหลืออยู่ในอาการแตกต่างกัน เอลล่ายังจ้องจอภาพไม่เลิก สายตาเธอเป็นประกายวิบวาว ดูเหมือนหญิงสาวคนนี้จะเป็ปล้มกับเจ้าอสูรยักษ์เมื่อครู่อย่างเห็นได้ชัด ส่วนเฮอร์ลันน์ทำท่าทางเจ็บใจที่คนของทเวลฟ์วิงก็พ่ายแพ้อย่างรวดเร็ว

“สุดยอด...” เอลล่าพูดขึ้น

“บ้าเอ๊ย!” เฮอร์ลันน์เสียงหงุดหงิด “นี่ถ้ายูเรก้ามาเองต้องไม่เป็นแบบนี้แน่ๆ” เขาส่ายหน้าอย่างไม่สบอารมณ์

“ถึงมาก็สู้เราา โดเรียอา ไม่ได้หรอก” หญิงสาวพูดหน้านิ่ง

“เอลล่า!” เฮอร์ลันน์ไปจ้องหน้าคนพูดอย่างไม่พอใจทันที

“ต่อให้มิร่าอยู่ด้วยก็ไม่น่าจะมีหวังไ้ตัวนี้นะ” แทนสนับสนุน

“นาย! นายไม่รู้ถึงความยิ่งใหญ่ของผู้เล่นระดับท็อปพวกนี้หรอก ถ้านายได้เห็นกับตาสักครั้งนายจะรู้! แล้วฉันบอกก็ทีแล้วว่าเธอคือยูเรก้าสิบสองปีก!” เฮอร์ลันน์มาต่อว่าแล้วขมวดคิ้วใส่ตาขวาง

“เอ่อ...จั้นนะ” คนถูกว่าถอนใจเบาๆ “ว่าแต่นายเคยเจอพวกนี้รึ” แทนหรีตาตามออกไป

เฮอร์ลันน์ที่ตอนนี้ถูกทุกคนจ้องเป็นตาเดียวชะงักไปทันที “ไม่เคย...แต่

สายส่งข่าวมาว่าอย่างนั้น” เขาตอบ

“นี่...” เอลล่าทำเสียงหัวเราะขึ้นจุก “แต่เมื่อกี้เราเห็นพลังของเราโตเรียฮา ชัดๆ เลยนะ ไม่ต้องมีสายข่าว ไม่ต้องมีรายงาน” เธอยังพยายามเอาชนะเพื่อนของตัวเอง

“แต่!” เอิร์ลพยายามเถียง

“พอๆๆ” เกลหันมาห้ามทันที แต่ก่อนที่เขาจะพูดอะไรต่อไปก็มีเสียงหนึ่งดังขึ้น เสียงที่ทำให้ทั้งแทนและเอ็ดเวิร์ดประหลาดใจ แต่เอลล่า เกล และเอิร์ลถึงกับหน้าถอดสี

กลุ่มผู้เล่นผ่านเงื่อนไข ‘การรอกคอยราชาไฟรเมต’ ด้วยการรอกคอยการปรากฏตัวของราชาวานรขนเงินอยู่ที่หน้ารูปปั้นราชาวานรเป็นเวลาสิบนาที่ ราชาวานรขนเงิน เลเวล 37 ปรากฏตัว

“โอ้...เคสดีลัป” แทนพูดหน้านิ่ง

“เวอร์ละแทน ถ้าตัวนี้ฆ่าพี่ได้แน่ๆ” เอ็ดเวิร์ดรีบไปหลบหลังหัวหน้ากิลด์ตัวเองทันทีเมื่อรู้ว่ามอนสเตอร์ที่จะปรากฏตัวออกมานั้นมีเลเวลสูงี่กับเขา

“แย่แล้ว! ทำทางพวกเราเผลออกไปเคลียร์เงื่อนไขพิเศษเข้า!” เอิร์ลสะดุ้งโหยงแล้วทำเสียงตื่น

“แย่นะๆ บอสเลเวล 37 พวกเราไม่น่าไหว!” เอลล่าพูดออกขณะที่สายตากวาดมองไปรอบๆ “แต่อย่างน้อยก็คงได้เจอกับมอนสเตอร์เท่ๆ ก่อนตาย” คนพูดทำตาเคลิ้ม

“มาแล้ว! นั่น! บนรูปปั้นนั่น!” เกลทำเสียงตื่นเมื่อมองเห็นลึงยักษ์ขนาดราวห้าเมตรที่ด้านบนรูปปั้น และไม่กี่วินาทีถัดมา เจ้าลึงตัวนั้นก็กระโดดลงมายังพื้นหน้าต่อหน้าพวกเขา ขนทั่วร่างของมันเป็นสีเงินหยาบก้านและยาวรุงรัง ใบหน้าบ่งบอกว่าน่าจะเป็นลึงที่มีอายุมากกว่าลึงตัวอื่นๆ ในเขตนี้ หางลึงตัวนี้แยกเป็นสองแฉกและกำลังตัวดไปมา มันยืนด้วยสองขาหลังและใช้สองขาน้ำพุบอกของตัวเอง พร้อมคำรามใส่กลุ่มผู้เล่นเสียงดังก้อง

“หนี!” เอิร์ลรีบพูดขึ้น

“เดี๋ยว!” แทนรีบห้ามทันที “สู้ดิ! เดี่ยวพวกเราสนับสนุนเอง อีกอย่าง... ลืมไปหรือเปล่าว่าเจอบอสหนีไม่ได้”

“ลืมไปเลย!” เอิร์ลทำเสียงตื้น

“เอาไงเอิร์ล!” เอลล่าตะโกนถาม

“ลุย...ต้องลุยแล้ว! ตายเป็นตาย!” เขาพูดก่อนจะพุ่งเข้าหาบอสที่อยู่ตรงหน้า

“รีเจน!” เอิร์ลที่ในตอนนี้อายุ 12 แล้วเข้าไปปะทะกับบอสโดยเรียกใช้สกิลพื้นพลัง ตามด้วยเรียกใช้การ์ดอีควิป 2 ใบ

“อีควิป! อีควิป!” การ์ดอีควิประดับ 2 ดาวที่เขาซื้อได้ที่เมืองรินเดอร์เวล ถูกเรียกใช้งาน ชุดเกราะหนังและโล่หนังถูกสวมใส่

เจ้าลิงยักษ์ขนสีเงินคำรามออกมาพร้อมกับพุ่งเข้าใส่เอิร์ลที่ออกไปยืนอยู่แนวหน้าและโจมตีด้วยการกัดสองครั้งติดต่อกัน เอิร์ลได้รับความเสียหายจนพลังชีวิตลดลงไปหนึ่งในสาม

“78!” “77!”

“กัดแรงจริงๆ” เอลล่าที่ยืนอยู่ด้านหน้าแทนกับเอ็ดเวิร์ดพูดออกมา และในขณะนั้นเองเธอก็เรียกมอนสเตอร์ออกมา 1 ตัวก่อนจะเรียกใช้การ์ดหน้าไม้ 2 อัน

“ซั่มมอน! อีควิป! อีควิป!” การ์ดห่านยักษ์ระดับ 2 ดาวถูกเรียกใช้งานพร้อมๆ กับหน้าไม้เบาระดับ 2 ดาว และหน้าไม้กรีนสปีฟ ระดับ 3 ดาว ที่เธอใช้เงินทั้งหมดที่มีซื้อมาจากพ่อค้าในเมือง

“สตรักเกอร์ช็อต!” หญิงสาวเรียกใช้สกิลที่จะทำให้ทุกการโจมตีจากธนูหรือหน้าไม้มีโอกาสทำให้เป้าหมายที่ถูกโจมตีใส่มีโอกาสหยุดชะงัก

“ซาโดว์สเตป!” เกลใช้ท่าเพิ่มการหลบหลีก หลังจากนั้นเขาก็เรียกใช้การ์ดอีควิป 2 ใบ กริชเงินระดับ 2 ดาว และมีดเล็กระดับ 2 ดาวเช่นกัน

“อีควิป! อีควิป!”

“ซั่มมอน!” ครั้งนี้เป็นเอิร์ลที่เรียกใช้มอนสเตอร์ผีเสื้อที่เขาเคยเรียกออก

มาใช้แล้วในครั้งก่อน

“189!” “167!” “167!” “181!” “180!”

“185!” “166!” “163!” “182!” “183!”

“184!” “162!” “167!” “180!” “182!”

ทั้งสามคนช่วยกันรุมโจมตีบอสในขณะที่แทนกับเอ็ดเวิร์ดคอยสนับสนุน พวกเขาตั้งใจจะช่วยหากทั้งสามไม่สามารถต้านเอาไว้ได้ แต่ในตอนนี้อย่างแทนกับเอ็ดเวิร์ดแค่คอยเพิ่มพลังให้เท่านั้น

“แองกรี่มังกี้! (Angry Monkey)” บอสใช้ท่าโจมตีด้วยการเหวี่ยงหมัดเป็นวงกลมรอบตัว ทำให้เอิร์ลและเกลถูกโจมตีอย่างรุนแรง

“245!” “281!”

“เวรละ...” เมื่อแทนเห็นการโจมตีนั้นเขาก็เตรียมใช้อิทธิพลเพิ่มพลัง แต่ชักว่าเอ็ดเวิร์ด

“ไอเทม!”

“+1,276!”

พลังที่ถูกเพิ่มมากกว่า Hp Max ของเอิร์ลเสียอีก

“เยี่ยมเลย! นายใช้น้ำยาเพิ่มพลังระดับสูงช่วยพวกเราน้อย! ถ้าได้การ์ดหรือของจากบอสมาเดี๋ยวพวกเราจ่ายเงินคืนให้” เอิร์ลที่รู้ว่าพลังของตัวเองกลับมาเต็มเปี่ยมอีกครั้งตะโกนบอกฝ่ายสนับสนุนด้วยเสียงมั่นใจ

“ครับ...ครับ...” เอ็ดเวิร์ดตอบกลับไปพร้อมกับหันมองหน้าแทน แล้วเอากาหรือน้ำยาเพิ่มพลังขึ้นต้นให้ดู ก่อนที่ทั้งสองคนจะหัวเราะคิกคัก

“สู้ๆ น้ำ!” แทนตะโกนเชียร์

“ไอเทม!” เอลล่าใช้น้ำยาฟื้นฟูพลังให้เกล หลังจากนั้นการต่อสู้กับบอสถึงขั้นชนเงินเลเวล 37 ก็ดำเนินต่อไปอย่างสูสี พวกแทนที่คิดว่าจะช่วยจัดการบอสถ้าเหตุการณ์ดูไม่ดีเริ่มเบาใจเมื่อเห็นว่าผู้เล่นทั้งสามดูมีฝีมือมากกว่าที่พวกเขาคาดเอาไว้

หลังจากการต่อสู้ดำเนินไปได้สามสัปดาห์ เอ็ดเวิร์ดใช้สกิลของเขาตรวจสอบทำให้รู้ว่าพลังชีวิตของบอสเหลืออีกราว 40 เปอร์เซ็นต์

“ทำอะไรวะ” เขาหันไปพูดกับแทน

“เดี๋ยวต้องรอดูก่อนบอสตายอีกที ตอนนั้นมันจะโหดขึ้น” แทนตอบ แต่ยังไม่ทันขาดคำ เสียงโหวกเหวกก็ดังมาจากทางขวา มีปาร์ตี้หนึ่งกำลังมุ่งหน้ามาทางที่พวกเขาอยู่ ปาร์ตี้นั้นมีกันอยู่เจ็ดคน และสามในเจ็ดนั้นมองแล้วเป็นอาชีพสายนักบวชที่ปกติหาค่อนข้างยาก

“บอสออกแล้ว!” ชายคนหนึ่งในกลุ่มตะโกนออกมา “พระไปฮัลโลว!” เขาหันไปส่งผู้เล่นชายหญิงที่นั่นจะเป็นอาชีพสายนักบวช

+3,761!” +3,217!”

นักบวชทั้งสองคนใช้การ์ดเพิ่มพลังทันทีที่เข้าสู่ระยะคาถา หลังจากนั้นคนที่มืออาชีพก็ใช้สกิลของตัวเอง

“โพรเทคต์! (Protect)” เขาใช้สกิลที่เพิ่มพลังป้องกันให้เป้าหมาย

“พอยซันเวพอน! (Poison Weapon)” อีกหนึ่งคนใช้สกิลที่จะทำให้การโจมตีของเป้าหมายมีโอกาสทำให้ศัตรูมีโอกาสเกิดการติดพิษ

“สปีดบูสต์!” เจ้าคนเดิมใช้สกิลที่เพิ่มความเร็วให้เป้าหมายต่ออย่างรวดเร็ว

“แหม...นี่สินะมิตรภาพที่ก่อเกิดในเกมออนไลน์ น้ำใจของพวกผู้เล่นใหม่ที่ร่วมด้วยช่วยกันนี้ช่างงดงามจริงๆ เห็นแล้วปลื้ม...เห็นแล้วปลื้ม” เอ็ดเวิร์ดหันไปพูดกับแทน

“มิตรภาพอะไรกันล่ะเพ! ไอ้พวกบ้านั่นมันเพิ่มพลังกับบัฟให้บอสเว้ยพี่เอ็ด!” แทนทำเสียงสูงทันที

“หา!” เอ็ดเวิร์ดทำหน้าเหลอหลา

“บ้าเอ๊ย! ไอ้พวกมันกรไฟ!” เอลล่าที่ยืนอยู่ใกล้ๆ แทนกับเอ็ดเวิร์ดพูดออกมา

“มันใครกัน!” เอ็ดเวิร์ดเสียงดัง

“กิลด์ที่รวมตัวกันของพวกเก่งๆ ออกล่าบอสตั้งแต่เมืองรินเดอร์เวลไปถึงคัลเดีย พวกนี้คิดว่าบอสทุกตัวเป็นของพวกเขา มันเลเวลเฉลี่ยน่าจะ 30 กว่าๆ บ้าจริง...ไอ้พวกน่ารังเกียจ” หญิงสาวตอบด้วยสีหน้าไม่สู้ดีนัก

“อ้อ...ฉันไม่มีทางเลือกพี่เอ็ด เดี่ยวผมจัดเต็ม” แทนทำสีหน้าจริงจังแล้วเดินออกไปด้านหน้า

“อย่าออกไป! เดี่ยวบอสโจมตีโดนนายจะตายนะ!” เอลล่าตะโกนบอกในขณะที่ยังพยายามยิงลูกศรใส่บอสไม่เลิก แต่พวกกิลด์มังกรไฟก็ยังเพิ่มพลังชีวิตให้บอสไม่เลิกเช่นกัน

“ไอ้บ้าเอ๊ย! นี่ถ้าเราไม่ได้อยู่ในพื้นที่สีเขียวที่ผู้เล่นฆ่ากันเองไม่ได้ ป่านนี้มันฆ่าเราแล้วแน่ๆ” เกลพูดเสียงเครียด

“แทน! จะทำอะไรนะ ในเดี๋ยมีแต่การระดับต่ำกับก๊อบลินเองนะ!” เอ็ดเวิร์ดตะโกนเสียงดัง

“ไม่ใช่พี่!” แทนตอบกลับ “มีหมาป่ากับหมีป่าด้วยต่างหาก!” ชายหนุ่มพูดติดตลก ทำเอาเอ็ดเวิร์ดหัวเราะออกมา

“จัดเต็มเลยท่านหัวหน้า”

“ได้พี่...เดี๋ยวเผื่อ” แทนพูดก่อนจะเรียกใช้การ์ดของเขา

“ซั่มมอน! ซั่มมอน! อีคิว!” แทนเรียกก๊อบลินและหมีป่าออกมา ส่วนการ์ดอีคิวที่เรียกใช้นั้นเป็นหน้าไม้ระดับ 2 ดาวเหมือนกับที่เอลล่ากำลังใช้อยู่

“เฮ้ย! มันเรียกก๊อบลินออกมาอะ!” พวกกิลด์มังกรไฟพูดออกมาเมื่อเห็นแทนเรียกก๊อบลินและหมีป่าให้ปรากฏกายออกมา

“หมีป่าด้วย!” อีกคนพูดกลัวหัวเราะในขณะที่ก๊อบลินและหมีป่าของแทนวิ่งเข้าหาบอส

“1,275!” “2,176!”

“1,241!” “2,128!”

ก๊อบลินปล่อยหมัดหนึ่ง-สองใส่บอสอย่างรุนแรง ในขณะที่เจ้าหมีป่าเข้าขย้ำที่ขาและแขนของบอส ก๊อบลินระดับ 1 ดาวและหมีป่าระดับ 3 ดาวที่ถูกผู้เล่นระดับเลเวล 145 อย่างแทนเรียกออกมาแข็งแกร่งพอๆ กับบอสเลเวล 37 เลยทีเดียว

เอลล่ากับเกลล่าปากค้างเมื่อเห็นค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น ส่วนเอิร์ลที่หลบอยู่หลังโล่ยังไม่สังเกตเห็น เช่นเดียวกับพวกกิลด์มังกรไฟที่ยืนอยู่ไกล

ออกไปไม่ได้สังเกต เพราะค่าความเสียหายที่ปรากฏออกมาจากผู้เล่นหลายคนทำให้พวกนั้นมองข้ามไป

“ดาร์กซัน!” แทนเรียกใช้สกิลที่เมื่อถูกครบก๊อไปบนร่างของศัตรูจะเกิดการระเบิดที่ทวีความรุนแรงแล้วยิงใส่บอส

“45,721!”

ยังไม่ทันที่จะเกิดการระเบิด บอสก็สลายกลายเป็นละอองแสง ครั่งนี้เอิร์ลเห็นค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นเต็มตา ทั้งสามคนหันมามองแทนเป็นตาเดียว

“อ้าว...จะรีบตายไปไหน” คนจัดการบอสบ่น เขากำลังรอดูการระเบิดของทำนองอยู่ แต่ดูเหมือนว่าพลังชีวิตของบอสจะน้อยเกินไป

“เกิดอะไรขึ้น!” เอลล่าเสียงตื่น

“เป็นหมิ่น!” เอิร์ลทำตาโต

“ก็ว่าอยู่ว่าพวกนายแปลกๆ” เกลยังตีหน้านิ่ง ใบหน้าคมเข้มและผมทรงสกินเฮดของเขาทำให้นูนาย่าเกรง

กลุ่มผู้เล่นสามารถกำจัด ซิลเวอร์แฮร์บาnun ได้สำเร็จ ได้รับการจัดซิลเวอร์แฮร์บาnunระดับ 4 ดาวจำนวน 1 ใบ ได้รับไอเทมหางบาnunสองแฉก 1 ชิ้น ได้รับไอเทมหนวดบาnun 1 ชิ้น ได้รับค่าประสบการณ์ 12,428 หน่วย ได้รับเงิน 12,312 กิล ผู้เล่นเอิร์ลเลื่อนระดับเลเวลเป็น เลเวล 13 ผู้เล่นเอลล่าเลื่อนระดับเลเวลเป็น เลเวล 11 ผู้เล่นเกลเลื่อนระดับเลเวลเป็น เลเวล 12

“ไอ้บ้าเอ๊ย! ฮีลเข้าไปเห็นไหม...บอสตายก่อนเลย ไป! ไปหาบอสตัวต่อไปเร็วเข้า...บอสจะเกิดแล้ว!” เจ้าหัวหน้าปาร์ตี้ที่ทำทางจะไม่เห็นวีรกรรมของแทนเพราะความซุกมุนสังคนในปาร์ตี้ของตัวเอง ผู้ชายคนนั้นสวมใส่มงกุฎสีทองที่มีอัญมณีสีเงินอยู่ด้านหน้า ไอเทมสวมใส่ประดับบารมีที่ตกจากบอสราชาแห่งพีระมิด หลังจากชายคนนั้นพูดจบคนกลุ่มใหญ่ก็รีบวิ่งออกไปทันที

“แหม...ไม่ได้มีความล้าสักเลย” แทนบ่นออกมา “ตามไปเร็ว!” เขา

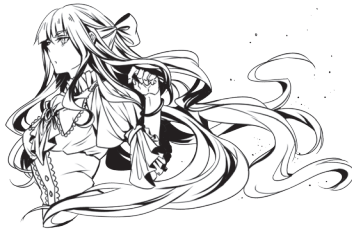
ตะโกนสั่งพร้อมกับออกวิ่งตามไปทันที

“เดี๋ยว...ตกลงพวกนายเป็นใครกัน” เอลล่าถามเอ็ดเวิร์ด

“รอจบเรื่องให้หัวหน้ากิลด์พี่มาตอบแล้วกันนะจ๊ะเอลล่าจ๋า ตอนนี้ตามไปจัดการเจ้าพวกนั้นก่อนเป็นอันดับแรก ถึงกิลด์เราจะไม่ค่อยสมบูรณ์แต่ต้องบอกว่าไอพวกนี้ไม่รักชีวิต เล่นกับใครไม่เล่น...” เอ็ดเวิร์ดพูดยิ้มๆ “ดันมาเล่นกับไอเซนเกอร์”

## 2

### กั๊มนักสอง



“เร็วเข้า!” แทนหันมาตะโกนเรียกคนอื่นๆ หลังจากวิ่งตามคนของกิลด์มังกรไฟไปจนออกจากเขตน้ำตก คนกลุ่มนั้นกำลังวิ่งไปทางเหนือที่เป็นที่ตั้งของดินเจียนสุสาน มอนสเตอร์แถบนั้นส่วนมากเป็นเผ่าอันเดด เลเวลเฉลี่ยอยู่ที่ราว 19

“ไหนๆ พวกนั้นไปไหนแล้ว!” เอ็ดเวิร์ดที่วิ่งกระหืดกระหอบตามมาถาม

“เข้าไปข้างในแล้ว ตามมาเร็ว!” แทนพูดแล้วออกวิ่งตามไปโดยไม่รอคำตอบ

“เดี๋ยวลี! นี่มันเรื่องอะไรกัน! แล้วนายจะทำอะไร...เขตนี้เป็นเขตสีเขียว นะ ต่อให้ทำดียังไงถ้าเจ้าพวกนั้นไม่สู้ด้วยก็ไม่มีประโยชน์!” เอลล่าตะโกนไล่หลัง

“ไม่สู้ก็ตบเกรียนพวกมันได้!” แทนตะโกนตอบทั้งๆ ที่ไม่ได้หันกลับมา มอง

“พวกนายเลเวลเยอะแล้วนี่นา” เกลพูดขึ้น “แล้วเมื่อกี้ฉันได้ยินชื่อ